EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 27.3.2013
COM(2013) 162 final

2013/0089 (COD)

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami

(Prenovitev)

(Besedilo velja za EGP)

{SWD(2013) 95 final}
{SWD(2013) 96 final}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

1.1. Splošno ozadje in razlogi za predlog

Zakonodaja držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami je bila delno usklajena z Direktivo Sveta 89/104/EGS z dne 21. decembra 1988, kodificirano kot Direktivo 2008/95/ES (v nadaljnjem besedilu: Direktiva). Poleg nacionalnih sistemov blagovnih znamk in v povezavi z njimi je Uredba Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o blagovni znamki Skupnosti, kodificirana kot Uredba (ES) št. 207/2009 (v nadaljnjem besedilu: Uredba), vzpostavila samostojen sistem za registracijo pravic enotne zaščite, ki imajo enak učinek po vsej EU. V tem smislu je bil Urad za usklajevanje na notranjem trgu (UUNT) pooblaščen za registracijo in upravljanje blagovnih znamk Skupnosti.

Blagovna znamka služi za razlikovanje blaga in storitev družbe. Z blagovno znamko podjetje lahko pritegne in ohrani zvestobo strank ter ustvari vrednost in poveča rast. V tem primeru blagovna znamka deluje kot spodbuda za inovacije: potreba po ohranitvi njene privlačnosti pospešuje investicije v raziskave in razvoj, kar se kaže kot stalen proces izboljševanja in razvoja izdelka. Ta dinamični proces ima tudi ugoden učinek na zaposlovanje. V vedno bolj konkurenčnem okolju se je stalna rast ohranila ne samo v ključni vlogi blagovnih znamk za tržni uspeh, pač pa tudi v njihovi komercialni vrednosti. To se kaže vedno večjem številu prijav blagovnih znamk na nacionalni ravni in ravni EU ter v številu uporabnikov blagovnih znamk. Hkrati s tem razvojem so se povečevala pričakovanja zainteresiranih strani po bolj smotrnih in visokokakovostnih sistemih registracije blagovnih znamk, ki so skladnejši, javno dostopni in tehnološko posodobljeni.

Svet[1] je leta 2007, ko je obravnaval vprašanje finančnih perspektiv UUNT, poudaril, da je bila ustanovitev UUNT velik uspeh in da je znatno pripomogla h krepitvi konkurenčnosti EU. Opozoril je, da je sistem blagovne znamke Skupnosti namenjen temu, da obstaja skupaj z nacionalnimi sistemi blagovnih znamk, kar je bilo pomembno za tista podjetja, ki svojih blagovnih znamk niso hotela zaščititi na ravni EU. Svet je nadalje poudaril pomen komplementarnih dejavnosti nacionalnih uradov za blagovne znamke ter pozval UUNT, naj jih vključi v sodelovanje, saj je to v interesu celotnega delovanja sistema blagovne znamke Skupnosti. Nazadnje je navedel, da je od ustanovitve blagovne znamke Skupnosti minilo že več kot deset let, ter poudaril potrebo po splošni oceni delovanja sistema blagovne znamke Skupnosti. Komisijo je pozval, naj začne ustrezno študijo, zlasti z namenom povečanja in razširjanja obstoječih instrumentov sodelovanja med UUNT in nacionalnimi uradi za blagovne znamke.

Komisija se je v Aktu za mala podjetja[2] iz leta 2008 zavezala, da bo naredila sistem blagovne znamke Skupnosti bolj dostopen za mala in srednja podjetja. Poleg tega je bila v Sporočilu o strategiji pravic industrijske lastnine za Evropo iz leta 2008[3] poudarjena zaveza Komisije za učinkovito in uspešno zaščito blagovne znamke ter visoko kakovost sistema blagovne znamke. V njem je bilo tudi sklenjeno, da je čas za vrednotenje celotnega sistema, ki bo lahko

---

1 Sklepi Sveta za konkurenčnost z dne 21. in 22. maja 2007, dokument Sveta 9427/07.

2 Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij, COM(2008) 394 final, 26. junij 2008.

3 COM(2008) 465 final, 16. julij 2008.

postavil temelj za prihodnje preglede sistema evropske blagovne znamke ter nadaljnje izboljšanje sodelovanja med UUNT in nacionalnimi uradi. Komisija se je v Sporočilu o vodilni pobudi iz strategije Evropa 2020: Unija inovacij iz leta 2010 zavezala za modernizacijo okvira blagovnih znamk, da se izboljšajo okvirni pogoji za spodbujanje inovacij podjetij[4]. Nazadnje je Komisija v Strategiji o varstvu intelektualnih pravic za Evropo iz leta 2011[5] objavila pregled sistema evropske blagovne znamk, s katerim bi se moderniziral na ravni EU in nacionalni ravni ter postal na splošno učinkovitejši, uspešnejši in skladnejši.

1.2. Namen predloga

Glavni skupni cilj te direktive in vzporednega predloga za spremembo Uredbe, ki se štejeta kot paket, je spodbuditi inovacije in gospodarsko rast, ki bodo sisteme registracije blagovnih znamk po vsej EU naredili dostopnejše in učinkovitejše za podjetja, in sicer z nižjimi stroški in manj zapletenimi postopki, skrajšanim časom za registracijo, večjo predvidljivostjo in pravno varnostjo. Te prilagoditve se ujemajo s prizadevanji za zagotovitev hkratnega obstoja sistemov in komplementarnosti med sistemom blagovne znamke Unije in nacionalnimi sistemi blagovnih znamk.

Cilji te pobude za prenovitev Direktive so zlasti naslednji:

- spremeniti zastarele določbe, povečati pravno varnost in podrobno opisati pravice blagovnih znamk glede njihovega obsega in omejitev ter tako modernizirati in izboljšati obstoječe določbe Direktive;

- dodati (a) določbe materialnega prava in (b) v Direktivo uvesti glavna postopkovna pravila v skladu z določbami iz Uredbe ter tako doseči večje približevanje nacionalnih zakonodaj in postopkov v zvezi z blagovnimi znamkami, da postanejo bolj usklajeni s sistemom blagovne znamke Skupnosti;

- vzpostaviti pravno podlago za sodelovanje med uradi držav članic in UUNT, da se olajša sodelovanje ter spodbudi približevanje praks in razvoj skupnih orodij.

2. REZULTATI POSVETOVANJ Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCEN UČINKA

2.1. Javno posvetovanje

Ta pobuda temelji na oceni delovanja sistema blagovnih znamk v Evropi kot celoti in obsežnih posvetovanjih z vsemi glavnimi zainteresiranimi stranmi.

Glavni element ocene je bila študija, ki jo je Institut Max Planck za intelektualno lastnino in konkurenčno pravo (v nadaljnjem besedilu: študija IMP) opravil v imenu Komisije. Študija je bila izvedene med novembrom 2009 in februarjem 2011[6]. Študija je poleg strokovne analize zajemala tudi posvetovanja z zainteresiranimi stranmi. Vključevala je raziskavo med

---

4 COM(2010) 546 final, 6. oktober 2010.

5 COM(2011) 287 final, 24. maj 2011, Enotni trg na področju varstva pravic: Spodbujanje ustvarjalnosti in inovacij za zagotavljanje ekonomske rasti, kakovostnih delovnih mest in vrhunskih proizvodov in storitev v Evropi.

6 Končna različica študije Inštituta Max Planck, vključno s prilogami, je na voljo na: http://ec.europa.eu/internal_market/indprop/tm/index_en.htm.

uporabniki sistema blagovne znamke Skupnosti, prispevke organizacij, ki predstavljajo uporabnike blagovnih znamk na nacionalni, evropski in mednarodni ravni, ter zaslišanja s temi organizacijami, opravljena junija 2010. Nazadnje se je Institut Max Planck posvetoval tudi z uradi za intelektualno lastnino vseh držav članic in z UUNT.

V končnem poročilu študije IMP je bilo ugotovljeno, da so temelji sistema evropske blagovne znamke trdni in na splošno so postopki, ki jih uporablja UUNT, še zlasti izpolnili potrebe in pričakovanja podjetij. Soglasno je bilo ugotovljeno tudi, da je hkratni obstoj pravic blagovne znamke Skupnosti in pravic nacionalnih blagovnih znamk nujen ter potreben za učinkovito delovanje sistema blagovne znamke, ki izpolnjuje zahteve družb različnih velikosti, zahteve trgov in geografske potrebe. Kljub temu pa je bilo v poročilu ugotovljeno, da je treba sistem posodobiti in izboljšati. V njem je bila zlasti poudarjena potreba po večji usklajenosti med sistemom blagovne znamke Skupnosti in sistemi nacionalnih blagovnih znamk, ki bi se dosegla z nadaljnjo uskladitvijo zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami znotraj in zunaj sedanjega obsega Direktive.

Glede na vmesne rezultate študije je Svet 25. maja 2010 sprejel Sklepe[7]. Čeprav so ti sklepi navajali obstoječe nedoslednosti med blagovno znamko Skupnosti in nacionalnimi režimi, so tudi pozvali Komisijo, naj v svoje predloge vključi ukrepe za povečanje uskladitve Direktive z Uredbo ter tako nadalje prispeva k zmanjševanju števila razhajanj v sistemu blagovnih znamk v Evropi kot celoti.

Službe Komisije so kot odziv na študijo IMP 26. maja 2011 sklicale zaslišanje združenj uporabnikov. Na zaslišanju so se uporabniki sistema evropske blagovne znamke strinjali, da sedanja stopnja približevanja med zakonodajo nacionalnih blagovnih znamk in sistemom blagovne znamke Skupnosti ni zadostna. Združenja uporabnikov so soglasno izjavila, da je potrebna nadaljnja uskladitev zakonodaje nacionalnih blagovnih znamk, tako materialnega prava kot postopkovnih vidikov.

2.2. Ocena učinka

V oceni učinka, ki je bila izvedena za pregleda Uredbe in Direktive, sta bila opredeljena dva glavna problema: prvi v zvezi z različnimi določbami obstoječega regulativnega okvira in drugi v zvezi z nizko stopnjo sodelovanja med uradi za blagovne znamke v Uniji. Slednji problem bo razrešen v pregledu Uredbe, vprašanje različnih določb pa se bo obravnavalo v pregledu Direktive.

V okviru posvetovanja in vrednotenja je bilo ugotovljeno, da je poslovno okolje na področju blagovnih znamk ne glede na delno uskladitev nacionalne zakonodaje iz začetka devetdesetih let še vedno zelo raznolik. Direktiva je določala zelo nizko stopnjo usklajevanja, saj se je osredotočala predvsem na omejeno število določb materialnega prava, za katere se je tedaj menilo, da zelo neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga, medtem ko se številna področja, zlasti v zvezi s postopki, niso usklajevala. Poleg tega je bila Uredba sprejeta več let po Direktivi, kar je pomenilo, da ob začetku veljave Direktive ni bilo nobenega „skupnega merila“, po katerem bi se lahko merila učinkovitost nacionalnih postopkov. Vendar so postopki, ki jih uporablja UUNT, v veljavi že več kot 15 let in na splošno se šteje, da ustrezajo potrebam in pričakovanjem podjetij.

---

[7] Sklepi Sveta za konkurenčnost z dne 25. maja 2010 o prihodnji reviziji sistema blagovne znamke v EU.

Zato je v sedanji zakonodaji Unije v zvezi z blagovnimi znamkami še vedno veliko razhajanj med nacionalnimi predpisi in postopki, tako med njimi samimi kot v primerjavi s predpisi in postopki, ki jih uporablja UUNT, poleg tega pa se do zdaj še nikoli ni uporabila najboljša praksa za postopke.

Šteje se, da so obstoječa razhajanja med nacionalnimi sistemi in sistemom blagovne znamke Skupnosti velika. Nastala so zaradi tega, ker Direktiva ne zajema postopkovnih vidikov in ker številna pomembna vprašanja materialnega prava še niso usklajena. Omejeno približevanje praks in orodij v uradih za blagovne znamke, ki je posledica nizke stopnje sodelovanja, ter obstoječa razhajanja med zakonodajo v zvezi z blagovnimi znamkami in postopki omejujejo dostop do sistemov zaščite blagovnih znamk, imajo visoko stopnjo pravne negotovosti in ogrožajo komplementarni odnos med sistemom blagovne znamke Skupnosti in nacionalnimi sistemi blagovnih znamk. Poleg tega onemogočajo enake konkurenčne pogoje za družbe, kar nadalje negativno vpliva na konkurenčnost družb EU in konkurenčnost Unije kot celote.

Za rešitev tega problema so bile preučene naslednje možnosti:

- Možnost 1: približevanja blagovnih znamk in postopkov ne bi bilo;

- Možnost 2: dodatna razširitev približevanja nacionalne zakonodaje in njena skladnost s sistemom blagovne znamke Skupnosti. Vanjo bi bila vključena glavna postopkovna pravila skupaj z zadevnimi določbami Uredbe, tudi tiste, ki z vidika uporabnikov zaradi obstoječih razlik povzročajo velike probleme, in tiste, za katere se šteje, da je uskladitev neizogibno potrebna za oblikovanje usklajenega in komplementarnega sistema za zaščito blagovnih znamk v Evropi. Zajemala bi tudi uskladitev drugih vidikov materialnega prava v skladu z določbami Uredbe;

- Možnost 3: popolno približevanje nacionalnih blagovnih znamk in postopkov. Ta pristop bi temeljil na možnosti 2, vendar bi vseboval vse preostale vidike materialnega prava za blagovne znamke ter postopke;

- Možnost 4: zakonodajo držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami bi v celoti nadomestil enotni pravilnik, ki bi določal enotna pravila za celo Unijo.

V oceni učinka je bilo sklenjeno, da bi bila možnost 2 sorazmerna in najboljša za dosego zastavljenih ciljev.

3. PRAVNA PODLAGA IN NAČELO SUBSIDIARNOSTI

Člen 114(1) Pogodbe Evropski parlament in Svet pooblašča, da sprejmeta ukrepe za približevanje zakonov in drugih predpisov v državah članicah, katerih predmet je vzpostavitev in delovanje notranjega trga.

Opredeljeni problemi, povezani z velikimi razhajanji v regulatornem okviru, bodisi onemogočajo bodisi močno izkrivljajo enake konkurenčne pogoje za družbe EU, kar nadalje negativno vpliva na njihovo konkurenčnost in konkurenčnost EU kot celote. Zato je priporočljivo, da se sprejmejo ukrepi, ki bi lahko izboljšali pogoje delovanja notranjega trga. Ukrepi, katerih cilj je povečanje sedanje stopnje približevanja v okviru Direktive, se lahko sprejmejo le na ravni EU. Poleg tega je ukrepanje na ravni Unije edini način za zagotovitev skladnosti s sistemom blagovne znamke Skupnosti.

V tem smislu je treba upoštevati, da je sistem blagovne znamke Skupnosti vgrajen v sistem evropske blagovne znamke, pri čemer slednji temelji na načelih hkratnega obstoja in komplementarnosti med nacionalnimi sistemi zaščite blagovne znamke in sistemom zaščite blagovne znamke za vso Unijo. Medtem ko Uredba določa obsežen sistem, ki zajema vsa vprašanja materialnega prava in postopkov, je sedanja stopnja zakonodajnega približevanja, zagotovljena z Direktivo, omejena na le izbrane določbe materialnega prava. Da se zagotovita učinkovit in trajen hkratni obstoj ter komplementarnost med elementi je zato treba oblikovati skupen usklajen sistem zaščite blagovne znamke v Uniji, ki bo imel vsebinsko podobne določbe materialnega prava in vsaj glavne kompatibilne postopkovne določbe.

4. PRORAČUNSKE POSLEDICE

Predlog ne bo vplival na proračun Evropske unije, zato mu ni priložen finančni izkaz, predviden v členu 31 finančne uredbe (Uredba (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002.

5. PODROBNA RAZLAGA PREDLOGA

Predlagane spremembe so predstavljene v skladu z cilji, zastavljenimi s prenovitvijo Direktive, kakor je določeno v poglavju 1.2 zgoraj.

5.1. Posodobitev in izboljšanje obstoječih določb

– Opredelitev blagovne znamke (člen 3)

Za zaščito znaka kot blagovne znamke je zdaj na voljo predstavitev znaka v grafični obliki. Zahteva po „grafični predstavitvi“ je zastarela. Povzroča namreč veliko pravne negotovosti za predstavitve nekaterih netradicionalnih znakov, kot so na primer navadni zvoki. V slednjem primeru je negrafična predstavitev (npr. z zvočno datoteko) lahko celo boljša od grafične predstavitve, saj omogoča podrobnejšo opredelitev znamke in tako izpolnjuje cilj povečane pravne varnosti. Predlagana nova opredelitev ne omejuje dovoljenih načinov predstavitve na grafično ali vizualno predstavitev, ampak omogoča registracijo vsebine, predstavljene s tehnološko obliko, ki ima zadovoljiv učinek. Pri tem ne gre za to, da bi pridobili neomejeno razširitev dovoljenih predstavitev znaka, pač pa da se zagotovi večja prožnost v zvezi s tem in hkrati večja pravna varnost.

– Pravice iz blagovne znamke (člena 10 in 11)

1. Pravice, podeljene brez poseganja v predhodne pravice

Niti Direktiva niti Uredba ne vsebuje jasnega pravila, ki bi določalo, da imetnik blagovne znamke ne sme uspešno uveljavljati pravic proti uporabi enakega ali podobnega znaka, ki je že predmet prejšnje pravice. V skladu s členom 16(1) Sporazuma o trgovinskih vidikih pravic intelektualne lastnine („Sporazum TRIPS“)[8] bi ta predlog jasno določal, da zahtevki zaradi kršitev ne posegajo v prejšnje pravice.

2. Pravna negotovost zaradi enakosti ali podobnosti

[8] UL L 336, 23.12.1994, str. 213.

Priznavanje dodatnih funkcij blagovne znamke v skladu s členom 5(1)(a) Direktive je povzročilo pravno negotovost. Zlasti nejasna je postala povezava med primeri zaradi enakosti ali podobnosti in razširjene zaščite iz člena 5(2) za blagovne znamke, ki imajo ugled[9]. Zaradi pravne varnosti in skladnosti se razjasni, da v primerih zaradi enakosti iz člena 5(1)(a) oziroma podobnosti iz člena 5(1)(b) velja le funkcija, ki zagotavlja poreklo.

3. Uporaba trgovinskega imena ali imena družbe

V skladu s Sodiščem[10] se člen 5(1) Direktive uporablja, kadar javnost meni, da se uporaba imena družbe nanaša (tudi) na blago in storitve, ki jih družba ponuja. Zato je primerno, da se uporaba trgovinskega imena za blagovno znamko obravnava kot kršitev, če so izpolnjene zahteve za uporabo blaga in storitev.

4. Uporaba v primerjalnem oglaševanju

Direktiva 2006/114/ES z dne 12. decembra 2006 o zavajajočem in primerjalnem oglaševanju[11] ureja pogoje, pod katerimi je dovoljeno oglaševanje, ki izrecno ali z nakazovanjem določa identiteto konkurenta oziroma blago ali storitve, ki jih ponuja konkurent. Ker je povezava med Direktivo 2006/114/ES in zakonodajo v zvezi z blagovnimi znamkami povzročila dvome, je primerno pojasniti, da imetnik blagovne znamke lahko prepreči uporabo svoje blagovne znamke v primerjalnem oglaševanju, kadar tako primerjalno oglaševanje ne izpolnjuje zahtev iz člena 4 Direktive 2006/114/ES.

5. Pošiljke komercialnih dobaviteljev

Treba je poudariti, da je uvoz blaga v Unijo prepovedan tudi, kadar v komercialne namene trži le pošiljatelj. S tem se zagotovi, da ima imetnik blagovne znamke pravico, da podjetjem (s sedežem v EU ali ne) prepreči uvoz blaga, ki se nahaja zunaj EU, ki je bilo prodano, ponujeno v prodajo, oglaševano ali poslano zasebnim potrošnikom, ter preprečuje naročanje in prodajo ponarejenega blaga, zlasti prek interneta.

6. Blago, vneseno na carinsko območje

V skladu s sodbo Sodišča v zadevah Philips in Nokia[12] vnos blaga, ki ni iz EU, na carinsko območje EU z odložnim postopkom ter navzočnost in gibanje blaga na carinskem območju v skladu z obstoječim pravnim redom ne krši pravic intelektualne lastnine, kakor je določeno z materialnim pravom Unije in držav članic. Tako blago se šteje za ponarejeno, če obstaja dokaz, da je predmet komercialne dejavnosti, namenjen potrošnikom EU, kot so prodaja, ponudba za prodajo in oglaševanje. Zaradi posledic sodbe o zadevah Philips in Nokia so zainteresirane strani izrazile veliko kritik, kot npr. nalaganje nesorazmerno velikega bremena predlaganja dokazov na imetnike pravic ter oviranje boja proti ponarejanju. Nujno je, da se vzpostavi evropski pravni okvir, ki bi omogočil učinkovitejši boj proti ponarejanju blaga, saj se dejavnost ponarejanja hitro povečuje. Zato se predlaga zapolnitev obstoječe vrzeli tako, da se imetnikom pravic podeli pravica, s katero tretjim osebam preprečijo vnos blaga iz tretjih držav, označenega z nedovoljeno blagovno znamko, ki je enaka blagovni znamki, registrirani za tako blago, na carinsko območje Unije, ne glede na to, ali je nato dano v promet.

---

9 Mnenje AG Jääskinen v zadevi C-323/09, *Interflora*, odst. 9. .

10 Sodba z dne 11. septembra 2007, zadeva C-17/06, *Céline*, ZOdl I-07041.

11 UL L 376, 27.12.2006, str. 21.

12 Sodba z dne 1. decembra 2011, zadevi C-446/09 *Philips* in C-495/09 *Nokia*.

7. Pripravljalni akti

Niti Direktiva niti Uredba ne vsebujeta določb, ki bi omogočale postopke proti razširitvi in prodaji znakov in embalaže ter podobnimi kosi blaga, ki bi se nato lahko uporabili v nezakonitih izdelkih. Nekatere nacionalne zakonodaje imajo izrecne predpise v zvezi s to dejavnostjo. Primerno je, da se predpis v zvezi s tem vključi v Direktivo in Uredbo, da se zagotovi še drug praktičen, ustrezen in učinkovit prispevek k boju proti ponarejanju.

– Omejitev učinkov blagovne znamke (člen 14)

Omejitev iz člena 14(1)(a) Direktive je omejena na ta predlog in zajema uporabo osebnih imen samo v skladu s skupno izjavo Sveta in Komisije[13]. Omejitev iz člena 14(1)(b) se zaradi usklajevanja razširi in zajema tudi uporabo nerazlikovalnih znakov ali označb. Za primerno se šteje tudi, da se v členu 14(1)(c) zagotovi izrecna omejitev, ki zajema referenčno uporabo na splošno. Nazadnje so v ločenem odstavku pojasnjeni pogoji, pod katerimi se uporaba blagovne znamke ne šteje kot v skladu z dobrimi poslovnimi običaji.

5.2. Doseganje večjega približevanja materialnega prava

– Zaščita geografskih označb in tradicionalnih izrazov (člena 4 in 5)

V nasprotju z Uredbo razlogi za zavrnitev iz Direktive ne obravnavajo kolizij z zaščitenimi geografskimi označbami, tradicionalnimi izrazi za vina in zajamčenimi tradicionalnimi posebnostmi. Zato ni nobenega jamstva, da se stopnje zaščite, podeljene tem pravicam z drugimi instrumenti zakonodaje Unije[14], pri preverjanju blagovnih znamk po vsej Uniji, zlasti pri uporabi absolutnih in relativnih razlogov za zavrnitev, uporabljajo enotno in temeljito. Zato se predlaga, da se v Direktivo vstavijo ustrezne določbe v zvezi z geografskimi označbami, tradicionalnim izrazi za vina in zajamčenimi tradicionalnimi posebnostmi.

– Zaščita blagovnih znamk, ki imajo ugled (člena 5 in 10)

Člena 5 in 10 razširjeno zaščito spreminjata v obvezne določbe, s čimer se zagotovi, da v vseh državah članicah vse nacionalne blagovne znamke, ki imajo ugled, uživajo isto stopnjo zaščite, ki je podeljena blagovnim znamkam Skupnosti.

– Blagovne znamke kot predmet premoženja (členi 22, 23, 24, 25, 26 in 27)

Poleg nekaterih osnovnih prepisov o licencah in v nasprotju z Uredbo Direktiva ne vsebuje določb v zvezi z drugimi vidiki blagovnih znamk kot predmetom premoženja, kot sta na primer prenos ali stvarnopravna pravica. Posledično so ključni vidiki komercialne uporabe blagovnih znamk slabo regulirani ali različni po vsej Uniji. Zato se predlaga, da se Direktiva dopolni z ustreznim sklopom predpisov, ki obravnavajo blagovne znamke kot predmet premoženja, kakor je vsebovano v Uredbi.

– Kolektivne znamke (členi 28, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36 in 37)

---

[13] Skupne izjave Sveta in Komisije Evropskih skupnosti glede prve Direktive Sveta o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami, sprejet 21. decembra 1998, so bile vključene v zapisnik seje Sveta.

[14] Zlasti Uredba (ES) št. 510/2006 (kmetijski proizvodi), UL L 93, 31.3.2008, str.12; Uredba (ES) št. 479/2008 (vina), UL L 148, 6.6.2008, str. 1; in Uredba (ES) št. 110/2008 (žgane pijače), UL L 39, 13.2.2008, str. 16.

S spremembo teh členov Direktive se zagotovijo posebne določbe za registracijo in zaščito kolektivnih znamk ter uskladitev z Uredbo. V številnih državah članicah je kolektivne znamke je že mogoče zaščititi in izkazalo se je, da zlasti uspešno ščitijo gospodarsko vrednost, ki jo imajo taki komercialni instrumenti. Čeprav morajo kolektivne znamke na ravni EU in v številnih državah članicah imeti imetnika (običajno je to združenje), katerega člani uporabljajo znamko, pa to ne velja za druge države članice, zato je to vrsto blagovne znamke težko razlikovati od certifikacijskih znamk.

5.3. Doseganje uskladitve glavnih postopkovnih pravil

– Opredelitev blaga in storitev ter njihova uvrstitev (člen 40)

V skladu s predlogom o Uredbi ta člen določa skupna pravila za opredelitev blaga in storitev ter njihovo uvrstitev. Ta pravila temeljijo na načelih, ki jih je določilo Sodišče[15], v skladu s katerimi mora prijavitelj blago in storitve, za katere se zahteva zaščita, opredeliti dovolj jasno in natančno, da pristojni organi in podjetja lahko določijo obseg zaščite blagovnih znamk. Za opredelitev blaga in storitev se lahko uporabljajo splošni izrazi iz naslovov razredov Nicejske klasifikacije, če je taka opredelitev dovolj jasna in natančna. Člen 40 dodatno pojasnjuje, da uporaba splošnih izrazov pomeni, da je s tem zajeto samo vse jasno in v dobesednem pomenu opredeljeno blago in storitve.

– Preverjanje pogojev po uradni dolžnosti (člen 41)

V skladu z Uredbo ta člen zagotavlja, da se preverjanje pogojev po uradni dolžnosti, ali je prijava blagovne znamke upravičena do registracije, omeji na odsotnost razlogov v zvezi s samo blagovno znamko. Preverjanje pogojev po uradni dolžnosti glede relativnih razlogov pri registraciji blagovnih znamk povzroča številne nepotrebne ovire. Družbe imajo nepotrebne stroške in prihaja do zamud, pogosto pa so tudi žrtve izsiljevanj. Imetnik morda ne uporablja prejšnje pravice, ki je predmet ugovora, kar pomeni, da zadevni uradi sprožijo ugovor na podlagi pravice, ki je imetnik ne bi mogel upravičeno uveljavljati za preprečitev registracije ali uporabe poznejše blagovne znamke. Zato sistem preverjanja po uradni dolžnosti vodi do umetnih sporov in izkrivlja konkurenco tako, da povzroča neupravičene ovire pri vnosu na trg.

Nazadnje pristop po uradni dolžnosti povzroča tudi pravno negotovost, saj uradi, ki uporabljajo sistem preverjanja po uradni dolžnosti, sprožijo ugovore v zvezi s prejšnjimi pravicami le na podlagi prejšnjih registriranih pravic, ki so bile vložene za enako ali podobno blago in storitve. Zato ne morejo jamčiti, da prijava, ki uspešno prestane preverjanje po uradni dolžnosti, nato ne bo postala predmet ugovora na podlagi blagovne znamke, ki je pridobila ugled na trgu in/ali na podlagi prejšnje znane blagovne znamke, ki ni bila registrirana. To torej vodi do nesprejemljivega podvajanja postopkov, ki zahtevajo veliko časa in so neučinkoviti.

– Pristojbine (člen 44)

Da bi se zmanjšalo število vpisov v register, ta člen usklajuje strukture uradov za plačevanje pristojbin, tako da postane registracija ali podaljšanje blagovne znamke predmet dodatne pristojbine za vsak razred blaga in storitev, razen za prvi razred, ki bi moral biti vključen v prvotno pristojbino ob prijavi ali registraciji.

---

[15] Sodba z dne 19. junija 2012, zadeva C-307/10, „IP Translator“.

– Postopek ugovora (člen 45)

Ta člen zahteva, da države članice pred svojimi uradi zagotovijo učinkovit in hiter upravni postopek ugovora v zvezi z registracijo prijave blagovne znamke na podlagi prejšnjih pravic. Upravni postopek ugovora je na voljo v skladu z Uredbo in v skoraj vseh državah članicah.

– Neuporaba kot način obrambe v postopkih ugovora (člen 46)

V skladu z Uredbo ta člen omogoča osebi, ki vloži prijavo za registracijo blagovne znamke, da neuporabo izbere kot način obrambe v postopkih ugovora, ki jih vloži imetnik prejšnje blagovne znamke, kadar je bila na datum vložitve prijave ali prednostnim datumom poznejše blagovne znamke prejšnja blagovna znamka registrirana vsaj pet let.

– Postopek za razveljavitev ali razglasitev neveljavnosti (člen 47)

Ta člen države članice obvezuje, da zagotovijo upravni postopek za izpodbijanje veljavnosti registracije blagovne znamke pred njihovimi uradi. V nekaterih državah članice prijavitelji in imetniki blagovnih znamk ne morejo izpodbijati veljavnosti prejšnjih pravic, ki so v istih postopkih veljale proti njihovi blagovni znamki, ampak morajo veljavnost prejšnje blagovne znamke izpodbijati s sodnimi postopki. To povzroča zamude v postopkih in običajno zahteva najem kvalificiranega pravnika za zastopanje na sodišču. Ti sistemi so izredno dolgi, togi in dragi. Primerjalno gledano so upravni postopki za preklice, ki jih uporabljajo UUNT in nacionalni uradi, veliko preprostejši, saj se veljavnost prejšnjih pravic lahko uporabi kot obramba v istih postopkih in brez prisotnosti kvalificirane osebe. V praksi to pomeni, da se prijavitelji blagovne znamke Skupnosti v postopku ugovora lahko uspešno zagovarjajo ter pridobijo blagovno znamko prej in po znatno nižji ceni kot nacionalni prijavitelji.

– Neuporaba kot način obrambe v postopku za razglasitev neveljavnosti (člen 48)

V skladu z Uredbo ta člen omogoča osebi, na ime katere je bila registrirana blagovna znamka, da neuporabo izbere kot obrambo v postopkih za razglasitev neveljavnosti, ki temelji na prejšnji blagovni znamki, kadar je bila na datum vloge za razglasitev neveljavnosti prejšnja blagovna znamka registrirana vsaj pet let.

5.4. Olajšanje sodelovanja med uradi (člen 52)

Kot dodatek pravnemu okviru sodelovanja, ki je predlagan v okviru pregleda Uredbe, člen 52 določa pravno podlago za lajšanje sodelovanja med UUNT in uradi intelektualne lastnine v državah članicah z namenom spodbujanja približevanja praks in razvoja skupnih orodij.

↓ 2008/95/ES (prilagojeno)

2013/0089 (COD)

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami

(Prenovitev)

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA–

ob upoštevanju Pogodbe o ~~ustanovitvi Evropske skupnosti~~ ⌦ delovanju Evropske unije ⌫ , zlasti člena ~~95~~ ⌦ 114 ⌫ Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora[1],

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

↓ 2008/95/ES uvodna izjava 1 (prilagojeno)
⇨ novo

(1) Direktivo~~a Sveta 89/104/EGS z dne 21. decembra 1988~~ Evropskega parlamenta in Sveta 2008/95/ES z dne 22. oktobra 2008 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami[2] ~~je bila spremenjena~~[3] ⇨ je treba znatno spremeniti ⇦. Zaradi jasnosti ~~in racionalnosti~~ bi bilo treba navedeno direktivo ~~kodificirati~~ ⇨ prenoviti ⇦ .

1 UL C […], […], str. […].

2 ~~OJ~~ UL L ~~40~~ 299, ~~11.2.1989~~ 8.11.2008, p. ~~1~~ 25.

3 ~~Glej Prilogo I, del A.~~

↓ 2008/95/ES uvodna izjava 2 (prilagojeno)

(2) ⌦ Direktiva 2008/95/ES je uskladila osrednje določbe obsežne ⌫ ~~Z~~zakonodaje~~a~~ o blagovnih znamkah, ~~ki se je uporabljala v državah članicah pred začetkom veljavnosti Direktive 89/104/EGS, je vsebovala neskladnosti, ki so lahko ovirale~~ ⌦ za katere se je ob sprejetju štelo, da zelo neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga tako, da so ovirale ⌫ prost pretok blaga in storitev ⌦ v Uniji ⌫ ~~ter izkrivljale konkurenco na skupnem trgu~~. ~~Za dobro delovanje notranjega trga je zato bilo treba približati zakonodaje držav članic.~~

↓ 2008/95/ES uvodna izjava 3 (prilagojeno)

~~Pomembno je upoštevati rešitve in prednosti, ki jih sistem blagovnih znamk Skupnosti lahko zagotovi podjetjem, ki želijo pridobiti blagovne znamke.~~

↓ 2008/95/ES uvodna izjava 4

~~Ne zdi se nujno lotiti popolnega približevanja zakonov o blagovnih znamkah v državah članicah. Zato bo dovolj, če se približevanje omeji na nacionalne določbe zakona, ki najbolj neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga.~~

⇩ novo

(3) Zaščita blagovne znamke v državi članici obstaja skupaj z zaščito, ki je na voljo na ravni Unije, tj. evropska blagovna znamka, ki s pravicami intelektualne lastnine uživa enotno zaščito in velja po vsej Uniji, kakor je določeno v Uredbi Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o evropski blagovni znamki[4]. Hkratni obstoj nacionalnih sistemov in sistema na ravni Unije je dejansko ključnega pomena v politiki Unije v zvezi z varstvom intelektualne lastnine.

(4) Komisija je v zvezi z Sporočilom Komisije z dne 16. julija 2008 o strategiji pravic industrijske lastnine za Evropo[5] izvedla obsežno vrednotenje celotnega delovanja sistema blagovnih znamk v Evropi kot celoti, vključno z nacionalnimi ravnmi in ravnijo Unije ter odnosom med njimi.

(5) Svet je v sklepih z dne 25. maja 2010 o prihodnji reviziji sistema blagovne znamke v Evropski uniji[6] Komisijo pozval, naj predloži predloge za revizijo Uredbe (ES) št. 207/2009 in Direktive 2008/95/ES. Revizija slednje bi morala vključevati ukrepe,

[4] UL L 78, 24.3.2009, str. 1.
[5] COM(2008) 465.
[6] UL C 140, 29.5.2010, str. 22.

ki bi zagotovili večjo skladnost z Uredbo (ES) št. 207/2009 in tako zmanjšali število razhajanj, do katerih prihaja v sistemu blagovnih znamk v Evropi kot celoti.

(6) Komisija je v Sporočilu „Enotni trg na področju varstva pravic intelektualne lastnine“ z dne 24. maja 2011[7] ugotovila, da je treba za izpolnitev zahtev zainteresiranih strani po hitrejših, kakovostnejših, bolj smotrnih sistemih registracije blagovnih znamk, ki so skladnejši, prijazni uporabniku, javno dostopni in tehnološko sodobni, modernizirati sistem blagovne znamke v Uniji kot celoti in ga prilagoditi dobi interneta.

(7) Posvetovanja in vrednotenja za namene te direktive so razkrila, da je ne glede na predhodno delno usklajevanje nacionalnih zakonodaj, evropsko poslovno okolje še vedno zelo raznoliko, kar omejuje dostop do zaščite blagovnih znamk ter škodljivo vpliva na konkurenčnost in rast.

(8) Z namenom spodbujanja in oblikovanja dobro delujočega enotnega trga ter olajšanja pridobitve in zaščite blagovnih znamk v Uniji je zato treba preseči omejeni obseg približevanja, ki je bil dosežen z Direktivo 2008/95/ES, in približevanje razširiti na vse vidike materialnega prava za blagovne znamke, ki so zaščitene z registracijo, kakor je določeno v Uredbi (ES) št. 207/2009.

(9) Da bi pridobitev in upravljanje registracije blagovnih znamk v vsej Uniji postalo lažje, je nujno približati ne samo določbe materialnega prava, temveč tudi postopkovna pravila. Zato je treba uskladiti glavna postopkovna pravila v državah članicah in v sistemu evropske blagovne znamke, vključno s pravili, ki so tako različna, da povzročajo velike težave v delovanju notranjega trga. V zvezi s postopki nacionalnega prava zadostuje že, da se določijo splošna načela, države članice pa nato same določijo podrobnejša pravila.

(10) Bistveno je zagotoviti, da registrirane blagovne znamke v pravnih sistemih vseh držav članic uživajo enako zaščito ter da je zaščita blagovnih znamk na nacionalni ravni enaka zaščiti evropskih blagovnih znamk. Obsežno zaščito, dodeljeno evropskim blagovnim znamkam, ki imajo ugled v Uniji, bi bilo treba dodeliti tudi na nacionalni ravni vsem registriranim blagovnim znamkam, ki imajo ugled v zadevni državi članici.

↓ 2008/95/ES uvodna izjava 5 (prilagojeno)

(11) Ta direktiva državam članicam ne bi smela odvzeti pravice do nadaljnje~~ga~~ ~~varstva~~ zaščite blagovnih znamk, pridobljenih z uporabo, temveč bi morala urejati le ⌦ njihovo ⌫ razmerje ~~med njimi in~~ ⌦ z ⌫ blagovnimi znamkami, pridobljenimi z registracijo.

---

[7] COM(2011) 287.

↓ 2008/95/ES uvodna izjava 6

~~Države članice bi morale imeti možnost še naprej prosto določiti postopek v zvezi z registracijo, razveljavitvijo in neveljavnostjo blagovnih znamk, pridobljenih z registracijo. Določijo lahko na primer način registracije blagovne znamke in postopkov za ugotavljanje neveljavnosti, odločajo o tem, ali naj se prejšnje pravice uveljavljajo v postopku registracije ali v postopku za ugotavljanje neveljavnosti ali v obeh, in, če omogočajo uveljavljanje prejšnjih pravic v postopku registracije, postopek ugovora ali preizkus pogojev po uradni dolžnosti ali oboje. Države članice bi morale imeti možnost še naprej prosto določiti učinke razveljavitve ali neveljavnosti blagovnih znamk.~~

↓ 2008/95/ES uvodna izjava 8 (prilagojeno)
⇨ novo

(12) Doseganje ciljev, h katerim je usmerjeno približevanje zakonodaje, zahteva, da so pogoji pridobivanja in ohranjanja registrirane blagovne znamke na splošno enaki v vseh državah članicah.

(13) V ta namen, bi bilo treba izdelati seznam znakov, ki lahko sestavljajo blagovno znamko, ob pogoju, da je zaradi takšnih znakov mogoče razlikovati blago ali storitve enega podjetja od blaga ali storitev drugega. ⇨ Za dosego ciljev registracije sistema blagovnih znamk, ki naj bi zagotovili pravno varnost in dobro upravljanje, je prav tako treba zahtevati, da je znak mogoče predstaviti na način, ki omogoča opredelitev zaščitenega predmeta. Zato bi bilo treba omogočiti, da se znak predstavi v kakršni koli obliki, ne samo grafični, če ima taka predstavitev zadovoljiv učinek. ⇦

(14) ⌦ Poleg tega ⌫ ~~Treba~~ bi bilo treba izčrpno navesti razloge za zavrnitev ali neveljavnost v zvezi s samo blagovno znamko, ~~na primer~~ ⌦ vključno z ⌫ odsotnostjo vsakega razlikovalnega značaja, ali v zvezi s kolizijami med blagovno znamko in prejšnjimi pravicami, tudi če so nekateri od teh razlogov navedeni kot izbira držav članic, ki torej te razloge lahko ohranijo ali uvedejo v svojih zakonih. ~~Države članice bi morale imeti možnost, da v svojih zakonih ohranijo ali uvedejo razloge za zavrnitev ali neveljavnost, povezane s pogoji za pridobivanje in nadaljnje lastništvo blagovne znamke, za katere ni določb o približevanju, ki zadevajo na primer upravičenost do dodelitve blagovne znamke, podaljšanje blagovne znamke, pristojbine ali neizpolnjevanje pravil postopka.~~

↓ 2008/95/ES uvodna izjava 9

~~Za zmanjšanje skupnega števila blagovnih znamk, registriranih in varovanih v Skupnosti, in posledično števila sporov, ki se med njimi pojavljajo, je treba zahtevati, da se registrirane blagovne znamke dejansko uporabljajo ali v primeru, da se ne, razveljavijo. Treba je poskrbeti, da se blagovne znamka ne more razveljaviti na podlagi obstoja neuporabljene prejšnje blagovne znamke, medtem ko lahko države članice še naprej prosto uporabljajo isto načelo glede registracije blagovne znamke ali predvidijo, da se blagovna znamka ne more uspešno uveljavljati v postopku zaradi kršitev pravic, kadar se na podlagi zahteve za~~

~~razveljavitev blagovne znamke ugotovi, da bi se znamka lahko razveljavila. Določitev pravil postopka je v vseh teh primerih prepuščena državam članicam.~~

↓ 2008/95/ES uvodna izjava 10

~~Za zagotovitev prostega pretoka blaga in storitev je bistvenega pomena zagotoviti, da registrirane blagovne znamke v pravnih sistemih vseh držav članic uživajo enako varstvo. To pa ne sme preprečiti državam članicam, da po lastni izbiri določijo večji obseg varstva blagovnim znamkam, ki imajo ugled.~~

⇩ novo

(15) Za zagotovitev, da se zaščita geografskih označb, pridobljenih z drugimi instrumenti zakonodaje Unije, pri preverjanju absolutnih in relativnih razlogov za zavrnitev uporablja enotno in temeljito po vsej Uniji, bi morala ta direktiva vključevati iste določbe v zvezi z geografskimi označbami kot Uredba (ES) št. 207/2009.

↓ 2008/95/ES uvodna izjava 11

(16) ~~Varstvo~~Zaščita, ki ~~ga~~ jo zagotovi registrirana blagovna znamka in katere~~ga~~ funkcija je zlasti zagotovitev, da blagovna znamka označuje ~~izvor~~poreklo, bi morala~~o~~ biti popolna~~o~~ v primeru enakosti blagovne znamke in znaka ter blaga ali storitev. ~~Varstvo~~ Zaščita bi morala~~o~~ veljati tudi v primeru podobnosti med blagovno znamko in znakom ter blagom ali storitvami. Neizogibno potrebno je podati interpretacijo koncepta podobnosti v zvezi z verjetnostjo zmede. Verjetnost zmede, katere upoštevanje je odvisno od številnih elementov, zlasti od prepoznavnosti blagovne znamke na tržišču, povezovanja, ki ga lahko povzroči uporabljen ali registriran znak, stopnje podobnosti med blagovno znamko ter označenim blagom ali storitvami, bi morala biti poseben pogoj za takšno ~~varstvo~~zaščito. Načini, na katere se lahko ugotovi verjetnost zmede, in zlasti dokazno breme, bi morali biti predmet nacionalnih postopkovnih pravil, v katere ta direktiva ne bi smela posegati.

⇩ novo

(17) Da se zagotovi pravna varnost in popolna usklajenost s prednostnim načelom, po katerem ima blagovna znamka, ki se registrira prej, prednost pred drugimi pozneje registriranimi blagovnimi znamkami, je treba določiti, da izvrševanje pravic, pridobljenih z blagovno znamko, ne posega v pravice imetnika, pridobljene pred vložitvijo prijave ali pred prednostnim datumom blagovne znamke. To je v skladu s členom 16(1) Sporazuma o trgovinskih vidikih pravic intelektualne lastnine z dne 15. aprila 1994 (v nadaljnjem besedilu: Sporazum TRIPS)[8].

---

[8] UL L 336, 23.12.1994, str. 213.

(18) Primerno je zagotoviti, da se kršitev blagovne znamke lahko ugotavlja le, če obstaja dokaz, da se nedovoljena blagovna znamka ali znak uporablja v gospodarskem prometu za razlikovanje blaga in storitev v zvezi s tržnim poreklom. Za druge uporabe bi morale veljati določbe nacionalne zakonodaje.

(19) Za zagotovitev pravne varnosti in jasnosti je treba pojasniti, da je treba zaščito tako za podoben kot za enak znak, ki se uporablja za enako blago ali storitve, dodeliti blagovni znamki le pod pogojem in samo takrat, ko so glavno funkcijo blagovne znamke, ki zagotavlja tržno poreklo blaga in storitev, prizadeli škodljivi učinki.

(20) Kršitev blagovne znamke bi morala zajemati tudi uporabo znaka kot trgovskega imena ali podobne oznake, če se ta uporablja za razlikovanje blaga ali storitev v zvezi s tržnim poreklom.

(21) Da se zagotovi pravna varnost in popolna usklajenost z zadevno zakonodajo Unije, je primerno imetniku blagovne znamke zagotoviti pravico, da tretji osebi prepove uporabo znaka v primerjalnem oglaševanju, kadar je tako primerjalno oglaševanje v nasprotju z Direktivo 2006/114/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o zavajajočem in primerjalnem oglaševanju[9]. Te pravice ni treba omejiti na podlagi uporabe blagovne znamke za opredelitev ali omembo blaga ali storitev kot lastnih imetniku blagovne znamke, saj je ta omejitev vsebovana v pravilih o primerjalnem oglaševanju.

(22) Za boljšo zaščito blagovne znamke in učinkovitejši boj proti ponarejanju bi moral imetnik registrirane blagovne znamke imeti pravico, da tretjim osebam prepreči vnos blaga na carinsko območje države članice, ne da bi bilo to tam dano v prosti promet, kadar tako blago prihaja iz tretjih držav in je označeno z nedovoljeno blagovno znamko, ki je v bistvu enaka registrirani blagovni znamki za tako blago.

(23) Za boljše preprečevanje vnosa nedovoljenega blaga, zlasti v smislu internetne prodaje, bi moral imetnik imeti pravico prepovedati uvažanje takega blaga v Unijo, kadar v komercialne namene trži le pošiljatelj.

(24) Da bi se imetniki blagovne znamke lahko bolj učinkovito spoprijemali s ponarejanjem, bi morali imeti pravico, da prepovejo namestitev nedovoljene blagovne znamke na blago, in da pred namestitvijo izvedejo nekatere predhodne ukrepe.

(25) Imetnik ne bi smel imeti pravice, da v okviru izključnih pravic, pridobljenih z blagovno znamko, prepove uporabo znakov ali označb, ki se uporabljajo pravilno in v skladu s poštenimi praksami v industrijskih in trgovinskih zadevah. Za trgovska imena ponavadi velja neomejena zaščita v primerjavi s poznejšimi blagovnimi znamkami. Za oblikovanje enakih pogojev za trgovska imena in blagovne znamke bi bilo primerno, da bi taka uporaba zajemala lastno ime zadevne osebe. Zajemati bi morala tudi splošno uporabo opisnih in nerazlikovalnih znakov ali označb. Poleg tega imetnik ne bi smel imeti pravice, da prepove splošno pravilno in pošteno uporabo blagovne znamke za namene opredelitve ali navedbe blaga ali storitev kot svojih.

(26) Iz načela prostega pretoka blaga izhaja, da imetnik blagovne znamke ne sme imeti pravice, da tretji osebi prepove uporabo blaga, ki ga je imetnik dal v promet v Uniji ali

[9] UL L 376, 27.12.2006, str. 21.

se je to zgodilo z njegovim soglasjem, razen če obstajajo utemeljeni razlogi, da nasprotuje nadaljnji komercializaciji blaga.

↓ 2008/95/ES uvodna izjava 12

(27) Zaradi pravne varnosti in brez nepravičnega vpliva na interese imetnika prejšnje blagovne znamke, je pomembno zagotoviti, da slednji ne sme več zahtevati ugotovitve neveljavnosti niti nasprotovati uporabi blagovne znamke, ki je ~~kasnejša~~ poznejša od njegove, katere uporabo je dolgo vede dopuščal, razen če je prijava ~~kasnejše~~ poznejše blagovne znamke vložena v slabi veri.

⇩ novo

(28) Da se zagotovi pravna varnosti in zaščitijo pravice blagovne znamke, ki so bile zakonito pridobljene, in ne da bi to vplivalo na načelo, da se poznejša blagovna znamka ne more uveljavljati proti prejšnjim blagovnim znamkam, je primerno in bistveno določiti, da imetniki prejšnjih blagovnih znamk nimajo pravice pridobiti zavrnitve ali razveljavitve oziroma nasprotovati uporabi poznejše blagovne znamke, kadar je bila ta pridobljena v času, ko je bilo mogoče, da se prejšnja blagovna znamka razveljavi ali prekliče, ker na primer še ni pridobila razlikovalnega značaja z uporabo, ali ko prejšnje blagovne znamke ni bilo mogoče uporabljati zaradi poznejše blagovne znamke, ker se potrebni pogoji niso izvajali, na primer, ko prejšnja blagovna znamka še ni pridobila ugleda.

(29) Blagovne znamke služijo za razlikovanje blaga in storitev ter potrošnikom omogočajo, da se odločajo na podlagi informacij, samo kadar se dejansko uporabljajo na trgu. Za zmanjšanje skupnega števila blagovnih znamk, registriranih in zaščitenih v Uniji, ter posledično zmanjšanje števila sporov, ki se med njimi pojavljajo, je treba zahtevati, da se dejansko uporabljajo. Zato je bistvenega pomena zahtevati, da se registrirane blagovne znamke dejansko uporabljajo v zvezi z blagom ali storitvami, za katere so registrirane, ali da se v primeru neuporabe lahko razveljavijo.

(30) Zato bi bilo treba registrirano blagovno znamko zaščititi le, če se dejansko uporablja, imetnik prejšnje blagovne znamke pa ne bi smel imeti pravice, da nasprotuje ali razveljavi poznejšo blagovno znamko, če svoje znamke dejansko ni uporabljal. Poleg tega bi morale države članice zagotoviti, da se blagovna znamka ne more uspešno uveljavljati v postopku zaradi kršitve pravic, če se na podlagi zahteve za razveljavitev blagovne znamke ugotovi, da bi se znamka lahko razveljavila, oziroma kadar se postopek nanaša na poznejšo blagovno znamko, da bi se lahko razveljavila ob pridobitvi poznejše blagovne znamke.

(31) Primerno je zagotoviti, da se veljavnost nacionalnih znamk še vedno lahko izpodbija, če se je imetnik odpovedal nacionalni blagovni znamki v prid evropski blagovni znamki ali dopustil, da se izteče. To izpodbijanje bi bilo treba omejiti na situacije, v katerih bi se nacionalne blagovne znamke lahko razglasilo za neveljavne ali bi se jih preklicalo, ko je blagovna znamka odstranjena iz registra.

(32) Zaradi skladnosti in lajšanja komercialne uporabe blagovnih znamk v Uniji bi bilo treba pravila, ki veljajo za blagovne znamke kot lastnino, uskladiti z že obstoječimi, ki veljajo za evropske blagovne znamke, poleg tega pa bi morala vključevati pravila o prepisu in prenosu, licencah, stvarnih pravicah, izvršbah in postopkih zaradi insolventnosti.

(33) Izkazalo se je, da so kolektivne blagovne znamke koristen instrument za promoviranje blaga ali storitev z določenimi skupnimi značilnostmi. Zato je primerno, da se za nacionalne kolektivne blagovne znamke uporabljajo pravila, ki so podobna pravilom za evropske kolektivne znamke.

(34) Za boljši in lažji dostop do zaščite blagovnih znamk ter povečanja pravne varnosti in predvidljivosti bi moral biti postopek za registracijo blagovnih znamk v državah članicah učinkovit in pregleden, zajemati pa bi moral pravila, podobna tistim, ki se uporabljajo za evropske blagovne znamke. Z namenom doseganja usklajenega in uravnoteženega sistema blagovne znamke na nacionalni ravni in ravni EU bi morali vsi centralni uradi za industrijsko lastnino držav članic omejiti preverjanje po uradni dolžnosti tega, ali je prijava blagovne znamke ustrezna za registracijo le ob odsotnosti absolutnih razlogov za zavrnitev. To pa ne bi smelo posegati v pravico navedenih uradov glede zagotovitve poizvedb o prejšnjih pravicah na zahtevo prijaviteljev in na izključno informativni osnovi ter brez poseganja ali zavezujočega učinka na nadaljnji postopek registracije, vključno s posledičnimi postopki ugovora.

(35) Da se zagotovi pravna varnost v zvezi z obsegom pravic blagovne znamke in olajša dostop do zaščite blagovne znamke, bi morala v vseh državah članicah za označevanje ter uvrstitev blaga in storitev, za katere se vloži prijava blagovne znamke, veljati ista pravila, ki bi morala biti usklajena s pravili, ki se uporabljajo za evropske blagovne znamke. Da bi pristojni organi in gospodarski subjekti lahko določili obseg zaščite blagovne znamke samo na podlagi prijave, bi moralo biti označevanje blaga in storitev dovolj jasno in natančno. Če bi se uporabilo splošno besedilo, to pomeni, da so z njim jasno zajeti le blago in storitve v dobesednem pomenu.

(36) Za zagotovitev učinkovite zaščite blagovne znamke bi morale države članice dati na voljo učinkovit upravni postopek ugovora, ki bi imetnikom pravic prejšnje blagovne znamke omogočil nasprotovati registraciji prijave blagovne znamke. Poleg tega bi morale države članice za zagotovitev učinkovitih postopkov razveljavitve ali razglasitve neveljavnosti zagotoviti, da je upravni postopek za razveljavitev ali razglasitev neveljavnosti tak kot postopek, ki se uporablja za evropske blagovne znamke na ravni Unije.

(37) Glavni uradi držav članic za industrijsko lastnino bi morali sodelovati med seboj in z Agencijo za blagovne znamke in modele Evropske unije („Agencija“) na vseh področjih registracije in upravljanja blagovne znamke, da se spodbudi približevanje praks in orodij, na primer oblikovanje in posodabljanje skupnih ali povezanih podatkovnih zbirk in portalov za svetovanje ali iskanje. Uradi držav članic in Agencija bi morali nadalje sodelovati na vseh drugih področij delovanja, ki so povezana z zaščito blagovnih znamk v Uniji.

↓ 2008/95/ES uvodna izjava 7

(38) Ta direktiva ne more izključiti uporabe drugih predpisov držav članic, ki niso predpisi o blagovnih znamkah, na primer predpisov v zvezi z nelojalno konkurenco, civilnopravno odgovornostjo ali varstvom potrošnikov.

↓ 2008/95/ES uvodna izjava 13 (prilagojeno)

(39) Vse države članice obvezuje Pariška konvencija za varstvo industrijske lastnine ⌦ (v nadaljnjem besedilu: Pariška konvencija) in Sporazum TRIPS ⌫. Nujno je, da se določbe te direktive popolnoma ujemajo z določbami omenjene konvencije ⌦ in Sporazuma ⌫ . Ta direktiva ne sme vplivati na obveznosti držav članic, ki izhajajo iz te Konvencije ⌦ in Sporazuma ⌫. Kjer je to primerno, bi bilo treba uporabiti drugi pododstavek člena ~~307~~ ⌦ 351 ⌫ Pogodbe.

⇩ novo

(40) Obveznost prenosa te direktive v nacionalno pravo bi morala biti omejena na tiste določbe, ki pomenijo vsebinsko spremembo v primerjavi s predhodno direktivo. Obveznost prenosa določb, ki so nespremenjene, izhaja iz predhodnih direktiv.

↓ 2008/95/ES uvodna izjava 14 (prilagojeno)

(41) Ta direktiva ne bi smela posegati v obveznosti držav članic glede roka za prenos v nacionalno pravo Direktive ~~98/104/EGS~~, ki je določen v delu B Priloge I k Direktivi 2008/95/ES –

↓ 2008/95/ES (prilagojeno)

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Poglavje 1

⌦ Splošne določbe ⌫

↓ 2008/95/ES

Člen 1

Področje uporabe

Ta direktiva se uporablja za vsako blagovno znamko glede blaga ali storitev, ki je predmet registracije ali prijave za registracijo v državi članici kot posamična blagovna znamka, kolektivna znamka ali garancijska ali certifikacijska znamka ali ki je predmet registracije ali prijave za registracijo v Uradu Beneluksa za intelektualno lastnino ali mednarodne registracije z učinkom v državi članici.

⇩ novo

Člen 2

Opredelitev pojmov

Za namene te direktive se uporablja naslednja opredelitev pojmov:

(a) „urad“ pomeni glavni urad za industrijsko lastnino države članice ali Urad Beneluxa za intelektualno lastnino, ki mu je zaupana registracija blagovnih znamk;

(b) „Agencija“ pomeni Agencijo za blagovne znamke in modele Evropske unije, ustanovljeno v skladu s členom 2 Uredbe (ES) št. 207/2009;

(c) „register“ pomeni register blagovnih znamk, ki ga vodi urad.

↓ 2008/95/ES (prilagojeno)

Poglavje 2

⌦ Zakonodaja o blagovnih znamkah ⌫

ODDELEK 1

⌦ ZNAKI, KI LAHKO SESTAVLJAJO BLAGOVNO ZNAMKO ⌫

Člen ~~2~~3

Znaki, ki lahko sestavljajo blagovno znamko

Blagovna znamka je lahko sestavljena iz kakršnih koli znakov, ~~ki jih je mogoče predstaviti grafično,~~ zlasti iz besed, vključno z osebnimi imeni, iz slik, črk, številk, ⌦ barv kot takih, ⌫ oblike blaga ali njegove embalaže~~,~~ ⌦ ali zvokov, ⌫ če se s pomočjo teh znakov:

(a) blago ali storitve nekega podjetja lahko razlikujejo od blaga ali storitev drugih podjetij~~;~~;

⇩ novo

(b) blago ali storitve predstavijo na način, ki pristojnim organom in javnosti omogoči določitev natančnega predmeta zaščite, ki jo zagotovi njegov imetnik.

↓ 2008/95/ES (prilagojeno)

ODDELEK 2

⌦ RAZLOGI ZA ZAVRNITEV ALI NEVELJAVNOST ⌫

Člen ~~3~~4

⌦ Absolutni ⌫ ~~R~~razlogi za zavrnitev ali neveljavnost

↓ 2008/95/ES

1. Ne registrira se ali, če je registrirano, se lahko razglasi za neveljavno naslednje:

(a) znaki, ki ne morejo sestavljati blagovne znamke;

(b) blagovne znamke, ki so brez slehernega razlikovalnega značaja;

(c) blagovne znamke, ki jih sestavljajo izključno znaki ali označbe, ki lahko v gospodarskem prometu označujejo vrsto, kakovost, količino, namen, vrednost, geografsk~~i~~o ~~izvor~~ poreklo ali čas proizvodnje blaga ali opravljanja storitev ali druge lastnosti blaga ali storitev;

(d) blagovne znamke, ki so sestavljene izključno iz znakov ali označb, ki so postali običajni v jezikovni rabi ali v dobroverni ustaljeni praksi trgovanja;

(e) znaki, sestavljeni izključno iz:

(i) oblike, ki izhaja iz same narave blaga;

(ii) oblike blaga, ki je nujna za dosego tehničnega učinka;

(iii) oblike, ki daje blagu bistveno vrednost;

(f) blagovne znamke, ki nasprotujejo javnemu redu ali sprejetim moralnim načelom;

(g) blagovne znamke, katerih narava zavaja javnost, zlasti glede narave, kakovosti ali geografskega ~~izvora~~ porekla blaga ali storitve;

(h) blagovne znamke, za katere ni bilo izdano dovoljenje pristojnih organov in morajo biti zavrnjene ali razveljavljene na podlagi člena 6 ter Pariške konvencije za varstvo industrijske lastnine~~:~~ (v nadaljnjem besedilu: ~~"~~Pariška konvencija~~")~~:;

⇩ novo

(i) blagovne znamke, ki so izključene iz registracije in se ne smejo več uporabljati v skladu z zakonodajo Unije ali mednarodnimi sporazumi, katerih pogodbenica je Unija, ki zagotavljajo zaščito označb porekla in geografskih označb;

(j) blagovne znamke, ki so izključene iz registracije v skladu z zakonodajo Unije ali mednarodnimi sporazumi, katerih pogodbenica je Unija, ki zagotavljajo zaščito tradicionalnih izrazov za vino in zajamčenih tradicionalnih posebnosti.

2. Odstavek 1 se uporablja ne glede na to, da razlogi proti registraciji obstajajo:

(a) v drugih državah članicah, v katerih ni bila vložena prijava za registracijo;

(b) kadar je blagovna znamka v tujem jeziku prevedena v kakršen koli uradni jezik ali prečrkovana v kakršno koli pisavo, ki se uporablja v državah članicah.

3. Blagovna znamka se lahko razglasi za neveljavno, kadar prijavitelj vloži prijavo za registracijo blagovne znamke v slabi veri. Država članica lahko tudi zagotovi, da se taka blagovna znamka ne registrira.

↓ 2008/95/ES

~~2~~4. Vsaka država članica lahko določi, da se blagovna znamka ne registrira ali da se jo, če je registrirana, lahko razglasi za neveljavno, če in v naslednjem obsegu:

↓ 2008/95/ES (prilagojeno)

(a) se lahko uporaba te blagovne znamke prepove v skladu z določbami, ki niso določbe o blagovnih znamkah zadevne države članice ali ⌦ Unije ⌫ ~~Skupnosti~~;

↓ 2008/95/ES

(b) blagovna znamka vsebuje znak visoke simbolične vrednosti, zlasti verski simbol;

(c) blagovna znamka vsebuje znamenja, embleme in grbe, ki niso zajeti v členu 6 ter Pariške konvencije in ki so v javnem interesu, razen če je bila privolitev ustreznih organov v njeno registracijo dana v skladu z zakonodajo države članice~~;~~.

~~(d) prijavo za registracijo blagovne znamke je prosilec vložil v slabi veri.~~

↓ 2008/95/EC (prilagojeno)
⇨ novo

~~3~~5. Registracija blagovne znamke se ne zavrne ali ne razglasi za neveljavno v skladu z odstavkom 1(b), (c) ali (d), če je pred datumom prijave za registracijo ⇨ ali po datumu registracije ⇦ in z njeno uporabo dobila razlikovalen značaj.

6. Vsaka država članica lahko ~~poleg tega~~ določi, da ~~ta določba~~ ⌦ odstavek 5 ⌫ velja tudi, če je blagovna znamka dobila razlikovalni značaj po datumu vložitve prijave za registracijo ~~ali po~~ ⇨ in pred ⇦ datumom~~u~~ registracije.

~~4. Vsaka država članica lahko določi, da se z odstopanjem od odstavkov 1, 2 in 3 razlogi za zavrnitev registracije ali neveljavnost, ki veljajo v tej državi pred datumom začetka veljavnosti določb, potrebnih za uskladitev z Direktivo 89/104/EGS, uporabljajo za blagovne znamke, za katere je bila prijava vložena pred tem datumom.~~

Člen ~~4~~5

~~Nadaljnji~~ ⌦ Relativni ⌫ razlogi za zavrnitev ali neveljavnost ~~v zvezi s prejšnjimi pravicami~~

↓ 2008/95/ES

1. Blagovna znamka se ne registrira ali, če je registrirana, se jo lahko razglasi za neveljavno:

(a) če je enaka prejšnji blagovni znamki in če so blago ali storitve, za katere se blagovna znamka uporablja oziroma je zanje registrirana, enaki blagu ali storitvam, za katere je ~~varovana~~ zaščitena prejšnja blagovna znamka;

(b) če zaradi enakosti ali podobnosti s prejšnjo blagovno znamko in enakosti ali podobnosti blaga ali storitev, označenih z blagovnimi znamkami, obstaja verjetnost zmede v javnosti, pri čemer verjetnost zmede vključuje verjetnost povezovanja s prejšnjo blagovno znamko.

2. „~~“~~Prejšnja blagovna znamka“ v smislu odstavka 1 pomeni:

(a) naslednje vrste blagovnih znamk z datumom vložitve prijave za registracijo, ki je pred datumom prijave za registracijo blagovne znamke, ter, kadar je to primerno, ob upoštevanju prednostnih pravic, ki se zahtevajo v zvezi s temi blagovnimi znamkami:

↓ 2008/95/ES (prilagojeno)

(i) ⌦ evropske ⌫ blagovne znamke ~~Skupnosti~~;

↓ 2008/95/ES

(ii) blagovne znamke, registrirane v državi članici, oziroma v primeru Belgije, Luksemburga ali Nizozemske, na Uradu Beneluksa za intelektualno lastnino;

(iii) blagovne znamke, registrirane po mednarodnih sporazumih, ki učinkujejo v državah članicah;

↓ 2008/95/ES (prilagojeno)

(b) ⌦ evropske ⌫ blagovne znamke ~~Skupnosti~~, za katere se v skladu z Uredbo ~~Sveta~~ (ES) št. ~~40/94[10] z dne 20. decembra 1993 o blagovni znamki Skupnosti~~ 207/2009 upravičeno zahteva prednostna pravica v razmerju do blagovne znamke iz točk (a)(ii) in (iii), tudi če je bila ta blagovna znamka odsvojena ali je prenehala;

10 ~~UL L 11, 14.1.1994, str. 1.~~

↓ 2008/95/ES

(c) prijave za blagovne znamke iz točk (a) in (b) pod pogojem njihove registracije;

(d) blagovne znamke, ki so na dan vložitve prijave za registracijo blagovne znamke ali, kadar je to primerno, zahteve za priznanje prednosti v zvezi z zahtevo za registracijo blagovne znamke, v državi članici znane v smislu izraza „“znane“ v členu 6(a) ~~bis~~ Pariške konvencije.

↓ 2008/95/ES (prilagojeno)
⇨ novo

3. Blagovna znamka se ne registrira ali, če je registrirana, se jo lahko razglasi za neveljavno:

(a) če je enaka ali podobna prejšnji blagovni znamki ~~Skupnosti~~ ⇨ , ne glede na to, ali je blago ali storitve, za katere se uporablja ali ⇦ ~~v smislu odstavka 2 in bo ali je bila~~ registrira~~na~~ ~~za blago ali storitve, ki~~ ⇨ enako ali podobno oziroma ⇦ ni~~so~~ podobno~~e~~ tistim, za katere je registrirana prejšnja blagovna znamka ~~Skupnosti~~, če prejšnja blagovna znamka ~~Skupnosti~~ ~~v Skupnosti~~ uživa ugled ⇨ v državi članici ali, v primeru evropske blagovne znamke, uživa ugled v Uniji, ⇦ in ~~če bi~~ uporaba poznejše blagovne znamke brez pravega razloga neupravičeno izkoriščala ali pa oškodovala razlikovalni značaj ali ugled prejšnje blagovne znamke ~~Skupnosti.~~;

⇩ novo

(b) če posrednik ali zastopnik imetnika blagovne znamke vloži prijavo zanjo v lastnem imenu brez dovoljenja imetnika, razen če posrednik ali zastopnik upraviči svoje ravnanje;

(c) če bi se blagovna znamka lahko zamenjala s prejšnjo blagovno znamko, ki je zaščitena zunaj Unije, če je bila blagovna znamka na datum vložitve prijave še vedno dejansko v uporabi in je prijavitelj deloval v slabi veri;

(d) če je izključena iz registracije in se ne sme več uporabljati v skladu z zakonodajo Unije, ki ščiti označbe porekla in geografske označbe.

↓ 2008/95/ES (prilagojeno)

4. Vsaka država članica lahko ~~poleg tega~~ določi, da se blagovna znamka ne registrira ali, če je registrirana, se jo lahko razglasi za neveljavno, če in v naslednjem obsegu:

↓ 2008/95/ES

~~(a) blagovna znamka je enaka ali podobna prejšnji nacionalni blagovni znamki v smislu odstavka 2 in bo ali je bila registrirana za blago ali storitve, ki niso podobni blagu ali storitvam, za katere je registrirana prejšnja blagovna znamka Skupnosti, če prejšnja blagovna znamka v zadevni državi članici uživa ugled in če bi uporaba poznejše blagovne znamke brez upravičenega razloga izkoriščala ali oškodovala razlikovalni značaj ali ugled prejšnje blagovne znamke;~~

(~~b~~a) pravice do neregistrirane blagovne znamke ali drugega znaka v uporabi v gospodarskem prometu so bile pridobljene pred datumom vložitve zahteve za registracijo ~~kasnejše~~ poznejše blagovne znamke ali datumom zahtevanega priznanja prednostne pravice v zvezi z zahtevo za registracijo poznejše blagovne znamke, če neregistrirana blagovna znamka ali drug znak imetniku podeljuje pravico do prepovedi uporabe ~~kasnejše~~ poznejše blagovne znamke;

(~~c~~b) uporaba blagovne znamke se lahko prepove na podlagi prejšnje pravice, ki se razlikuje od pravic iz odstavka 2 in točke (~~b~~a) tega odstavka ter zlasti:

(i) pravice do imena;

(ii) pravice do osebne podobe;

(iii) avtorske pravice;

(iv) pravice industrijske lastnine~~;~~.

~~(d) blagovna znamka je enaka ali podobna prejšnji kolektivni blagovni znamki, ki podeljuje pravico, ki je prenehala v obdobju največ treh let pred zahtevo;~~

~~(e) blagovna znamka je enaka ali podobna prejšnji garancijski ali certifikacijski znamki, ki je prenehala v obdobju pred vložitvijo zahteve, katerega dolžino določi država članica;~~

~~(f) blagovna znamka je enaka ali podobna prejšnji blagovni znamki, ki je bila registrirana za enako ali podobno blago ali storitve in v zvezi z njimi podelila pravico, ki je prenehala zaradi neuspešnega podaljšanja v obdobju največ dveh let pred vložitvijo zahteve, razen če je imetnik prejšnje blagovne znamke soglašal z registracijo kasnejše znamke ali ni uporabljal svoje blagovne znamke;~~

~~(g) blagovna znamka bi se lahko zamenjala z blagovno znamko, ki je bila v uporabi v tujini na dan vložitve zahteve in ki se še vedno uporablja, ob pogoju, da je na dan vložitve zahteve prijavitelj deloval v slabi veri.~~

5. Države članice lahko dopustijo, da v primernih okoliščinah registracije ni treba zavrniti oziroma blagovne znamke razglasiti za neveljavno, če imetnik prejšnje blagovne znamke ali druge prejšnje pravice soglaša z registracijo ~~kasnejše~~ poznejše blagovne znamke.

6. Vsaka država članica lahko določi, da se z odstopanjem od odstavkov 1 do 5 razlogi za zavrnitev registracije ali neveljavnost, ki veljajo v tej državi pred datumom začetka

veljavnosti predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo 89/104/EGS, uporabljajo za blagovne znamke, za katere je bila zahteva vložena pred tem datumom.

↓ 2008/95/ES (prilagojeno)
⇨ novo

Člen ~~146~~

Naknadno ugotavljanje neveljavnosti ali razveljavitev blagovne znamke

Če se prednost ~~prejšnje~~ ⌦ nacionalne ⌫ blagovne znamke, ki se ji je imetnik odpovedal ali dopustil, da preneha, zahteva za ⌦ evropsko ⌫ blagovno znamko ~~Skupnosti~~, se neveljavnost ali razveljavitev ~~prejšnje~~ ⌦ nacionalne ⌫ blagovne znamke lahko ugotavlja naknadno ⇨, če bi se neveljavnost ali razveljavitev lahko razglasila ob odpovedi ali prenehanju blagovne znamke. V takem primeru prednost ne velja več ⇦ .

Člen 7

⌦ Razlogi za zavrnitev ali razveljavitev ali neveljavnost v zvezi z nekaterim blagom ali storitvami ⌫

⌦ Če razlogi za zavrnitev ali razveljavitev ali neveljavnost blagovne znamke obstajajo le za nekatero blago ali storitve, za katere je bila ta blagovna znamka zahtevana ali registrirana, zavrnitev registracije ali razveljavitev ali neveljavnost obsega le tisto blago ali storitve. ⌫

⇩ novo

Člen 8

Odsotnost razlikovalnega značaja ali ugleda prejšnje blagovne znamke, ki onemogoča razglasitev neveljavnosti registrirane blagovne znamke

Registrirana blagovna znamka se ne sme razglasiti za neveljavno na podlagi prejšnje blagovne znamke v naslednjih primerih:

(a) kadar prejšnja blagovna znamka, ki se lahko razglasi za neveljavno v skladu s členom 4(1)(b), (c) in (d), ni pridobila razlikovalnega značaja v skladu s členom 4(5) ob datumu prijave ali prednostnem datumu registrirane blagovne znamke;

(b) kadar prijava za razglasitev neveljavnosti temelji na členu 5(1)(b) in prejšnja blagovna znamka ni pridobila zadostnega razlikovalnega značaja, s katerim bi utemeljila morebitno zmedo v smislu člena 5(1)(b) ob datumu prijave ali prednostnemu datumu registrirane blagovne znamke;

(c) kadar prijava za razglasitev neveljavnosti temelji na členu 5(3) in prejšnja blagovna ni imela ugleda v smislu člena 5(3) ob datumu prijave ali prednostnemu datumu registrirane blagovne znamke.

↓ 2008/95/ES (prilagojeno)
⇨ novo

Člen 9

~~Omejitev~~ ⌦ Zavrnitev razglasitve neveljavnosti ⌫ kot posledica privolitve

1. Če je v državi članici imetnik prejšnje blagovne znamke v smislu člena ~~4~~5(2) ⇨ in (3) ⇦ za obdobje petih zaporednih let dopustil v uporabo blagovne znamke, registrirane v tej državi članici, medtem ko se je takšne uporabe zavedal, na podlagi prejšnje blagovne znamke ni več upravičen do vložitve zahteve za ugotovitev neveljavnosti ~~kasnejše~~ poznejše blagovne znamke ~~ali nasprotovanju uporabi kasnejše blagovne znamke~~ za blago ali storitve, za katere se uporablja ~~kasnejša~~ poznejša blagovna znamka, razen če je do registracije ~~kasnejše~~ poznejše blagovne znamke prišlo v slabi veri.

2. Vsaka država članica lahko določi, da se odstavek 1 ~~smiselno~~ uporablja za imetnika ~~prejšnje blagovne znamke po členu 4(4)(a) ali~~ ⌦ kakršne koli ⌫ druge prejšnje pravice iz člena ~~4~~5(4)(a~~b~~) ali (b~~c~~).

↓ 2008/95/ES

3. V primerih iz odstavkov 1 in 2 imetnik pozneje registrirane blagovne znamke ni upravičen do nasprotovanja uporabi prejšnje pravice, čeprav ta pravica več ne more biti uveljavljena proti ~~kasnejši~~ poznejši blagovni znamki.

↓ 2008/95/ES (prilagojeno)
⇨ novo

ODDELEK 3

⌦ DODELJENE PRAVICE IN OMEJITVE ⌫

Člen ~~5~~10

Pravice iz blagovne znamke

1. ~~Registrirana~~ ⌦ Registracija ⌫ blagovn~~c~~a znamk~~c~~a podeljuje imetniku izključne pravice.

2. ⌦ Brez poseganja v pravice imetnika, ki so bile pridobljene pred datumom prijave ali prednostnim datumom registrirane blagovne znamke, ⌫ ima ~~I~~imetnik ⌦ registrirane blagovne znamke ⌫ pravico, da tretjim osebam, ki nimajo njegove privolitve, preprečiti, da v gospodarskem prometu uporabljajo ⌦ vse znake v povezavi z blagom in storitvami, če ⌫ :

(a) ~~kateri koli~~ je znak~~, ki~~ enak blagovni znamki ⌦ in se uporablja ⌫~~,~~ za enako blago ali storitve, za katere je registrirana blagovna znamka ⇨, ter če taka uporaba vpliva ali lahko vpliva na funkcijo blagovne znamke, ki za stranke zagotavlja poreklo blaga in storitev⇦ ;

(b) ~~kateri koli~~ ⌦ je ⌫ znak~~, pri katerem zaradi njegove enakosti~~ ⌦ enak ⌫ ali podob~~e~~n~~osti~~ ~~z~~ blagovni~~e~~ znamki~~e~~ in ~~enakosti ali podobnosti~~ ⌦ se uporablja za ⌫ blag~~o~~~~a~~ ali storit~~e~~v~~e~~, ~~označenih z~~ ⌦ ki so enake ali podobne blagu ali storitvam, za katere je ⌫ blagovna~~e~~ znamka~~e~~ ⌦ registrirana ⌫ ~~in znakom~~, ⌦ če ⌫ obstaja verjetnost zmede v javnosti; ~~, ki vključuje verjetnost povezovanja med znakom in blagovno znamko.~~

~~2.~~ (c) ~~Vsaka država članica lahko določi, da ima imetnik pravico tretjim osebam, ki nimajo njegove privolitve, preprečiti, da v gospodarskem prometu uporabljajo kateri koli~~ znak~~,~~ ⌦ je ⌫ enak ali podoben blagovni znamki ⌦, ne glede na to, ali se uporablja ⌫ v zvezi z blagom ali storitvami, ki ⇨ so enake, podobne ali ⇦ niso podobne tistim, za katere je registrirana blagovna znamka, če ima slednja v državi članici ugled in če bi uporaba takega znaka brez upravičenega razloga izkoristila ali oškodovala razlikovalni značaj ali ugled blagovne znamke.

🡻 2008/95/ES (prilagojeno)

3. Na podlagi odstavka~~ov~~ ~~1 in~~ 2 je ⌦ zlasti ⌫ lahko ~~med drugim~~ prepovedano naslednje:

🡻 2008/95/ES

(a) opremljanje blaga ali njegove embalaže z znakom;

(b) ponujanje blaga, njegovo dajanje na trg ali skladiščenje v te namene pod tem znakom ali ponujanje ali opravljanje storitev pod tem znakom;

(c) uvoz ali izvoz blaga pod tem znakom;

⇩ novo

(d) uporaba znaka kot trgovinsko ime ali ime družbe ali kot del trgovinskega imena ali imena družbe;

↓ 2008/95/ES

(~~d~~e) uporaba znaka na poslovni dokumentaciji in v oglaševanju~~.~~;

⇩ novo

(f) uporaba znaka v primerjalnem oglaševanju na način, ki je v nasprotju z Direktivo 2006/114/ES.

4. Imetnik registrirane blagovne znamke ima pravico, da prepreči uvoz blaga v skladu z odstavkom 3(c), kadar v komercialne namene trži le pošiljatelj.

5. Imetnik registrirane blagovne znamke ima tudi pravico, da tretjim osebam prepreči vnos blaga v okviru trgovske dejavnosti na carinsko območje države članice, kadar je blagovna znamka tam registrirana, vendar ni dana v promet, kadar tako blago, vključno z embalažo, prihaja iz tretjih držav in je označeno z nedovoljeno blagovno znamko, ki je enaka registrirani blagovni znamki za tako blago, ali katerega osnovnih značilnosti ni mogoče razlikovati od take navedene blagovne znamke.

↓ 2008/95/ES

~~4~~6. Če se po zakonu države članice uporaba znaka pod pogoji iz odstavka ~~1~~2b) ali (c)~~odstavka 2~~ ni dalo prepovedati pred datumom, na katerega so v zadevni državi članici začeli veljati predpisi, potrebni za uskladitev z Direktivo 89/104/EGS, se pravice, podeljene z blagovno znamko, ne da uveljavljati za preprečitev nadaljnje uporabe znaka.

~~5~~7. Odstavki 1,2,3 in 6 ~~do 4~~ ne vplivajo na predpise v kateri koli državi članici v zvezi z ~~varstvom~~ zaščito proti uporabi znaka razen za razlikovanje blaga in storitev, če uporaba tega znaka neupravičeno okorišča ali škodi razlikovalnemu značaju ali ugledu blagovne znamke.

⇩ novo

Člen 11

Kršitev imetnikovih pravic z opremo, embalažo in drugimi sredstvi

Kadar obstaja možnost, da se bodo oprema, embalaža ali druga sredstva, na katera je nameščena blagovna znamka, uporabila v povezavi z blagom in storitvami, uporaba v zvezi z navedenim blagom ali storitvami pa bi pomenila kršitev imetnikovih pravic v skladu s členom 10(2) in (3), ima imetnik pravico prepovedati:

(a) da se v gospodarskem prometu namesti znak, ki je enak ali podoben blagovni znamki, na opremo, embalažo ali druga sredstva, na katera se lahko namesti blagovna znamka;

(b) da se ponudi ali da na trg ali skladišči v te namene ali uvaža ali izvaža opremo, embalažo ali druga sredstva, na katera je nameščena blagovna znamka.

Člen 12

Reprodukcija blagovnih znamk v slovarjih

Če reprodukcija blagovne znamke v slovarju, enciklopediji ali podobnem referenčnem delu daje vtis, da gre za generično ime blaga ali storitev, za katere je blagovna znamka registrirana, založnik dela na zahtevo imetnika blagovne znamke zagotovi, da je reprodukcija blagovne znamke najpozneje v naslednji izdaji opremljena z navedbo, da gre za registrirano blagovno znamko.

Člen 13

Prepoved uporabe blagovne znamke, registrirane v imenu posrednika ali zastopnika

1. Kadar je blagovna znamka registrirana brez imetnikovega pooblastila v imenu posrednika ali zastopnika osebe, ki je imetnik te blagovne znamke, ima slednji pravico, da:

(a) nasprotuje, da blagovno znamko uporablja posrednik ali zastopnik;

(b) od posrednika ali zastopnika zahteva prenos registracije blagovne znamke v svojo korist.

2. Odstavek 1 se ne uporablja, če posrednik ali zastopnik upraviči svoje ravnanje.

↓ 2008/95/ES

Člen ~~6~~14

Omejitev učinkov blagovne znamke

1. Blagovna znamka ne daje imetniku pravice, da tretji osebi prepove uporabo v gospodarskem prometu:

↓ 2008/95/ES (prilagojeno)
⇨ novo

(a) lastnega ⌦ osebnega ⌫ imena in naslova;

(b) ⇨ znakov ali ⇦ označb ⇨ , ki niso razlikovalni ali ki ⇦ ~~glede~~ ⌦ zadevajo ⌫ vrsto~~e~~, kakovost~~i~~, količino~~e~~, namen~~a~~, vrednost~~i~~, geografsko~~ega~~ ~~izvora~~poreklo, čas~~a~~ proizvodnje blaga ali opravljanja storitve ali druge~~ih~~ značilnosti blaga ali storitev;

(c) blagovne znamke ⇨ za namene opredelitve ali navajanja blaga ali storitev kot lastnih imetniku blagovne znamke, zlasti ⇦~~,~~ kadar ~~je treba~~ ⌦ mora uporaba

blagovne znamke ⌫ ~~z njo~~ označevaiti namen proizvoda ali storitve, zlasti za dodatke ali nadomestne dele~~,~~.

~~pod pogojem, da jih uporablja~~ ⌦ Prvi pododstavek se uporablja le ob uporabi s strani tretje osebe ⌫ v skladu z dobrimi poslovnimi običaji.

⇩ novo

2. Šteje se, da uporaba s strani tretje osebe ni v skladu s poštenimi praksami, zlasti če:

(a) daje vtis, da med tretjo osebo in imetnikom blagovne znamke obstaja komercialna povezava;

(b) brez upravičenega razloga izkorišča ali škoduje razlikovalnemu značaju ali ugledu znamke.

🡻 2008/95/ES

~~2~~3. Blagovna znamka ne daje imetniku pravice, da tretji osebi prepove uporabo v gospodarskem prometu prejšnje pravice, ki velja le na določenem področju, če je ta pravica priznana v zadevni državi članici in znotraj meja področja, na katerem je priznana.

Člen ~~7~~15

Izčrpanje pravice iz blagovne znamke

🡻 2008/95/ES (prilagojeno)

1. Blagovna znamka imetniku ne daje pravice, da prepove njeno uporabo v zvezi z blagom, ki je bilo dano na trg ~~Skupnosti~~ ⌦ Unije ⌫ označeno s to blagovno znamko s strani imetnika ali z njegovim soglasjem.

🡻 2008/95/ES

2. Odstavek 1 se ne uporablja, če obstajajo zakoniti razlogi, da imetnik nasprotuje nadaljnjemu trženju blaga, še zlasti, če se stanje blaga spremeni ali poškoduje po tem, ko je bilo dano na trg.

↓ 2008/95/ES (prilagojeno)

Člen ~~10~~16

Uporaba blagovnih znamk

1. Če v obdobju petih let po ~~zaključku postopka~~ ⌦ datumu ⌫ registracije imetnik ni začel resno in dejansko uporabljati blagovne znamke v državi članici za blago ali storitve, za katere jo je registriral, ali če je bila takšna uporaba prekinjena za neprekinjeno obdobje petih let, je blagovna znamka podvržena ⌦ omejitvam in ⌫ sankcijam iz ⌦ člena 17, člena 19(1), člena 46(1) in člena 48(3) in (4) ⌫ ~~te direktive~~, razen če obstajajo upravičeni razlogi za neuporabo.

⇩ novo

2. Kadar država članica zagotovi postopek ugovora po registraciji, se pet let iz odstavka 1 šteje od datuma, ko se blagovni znamki ne da več nasprotovati ali, če je bil ugovor vložen in ne umaknjen, od datuma, ko se z odločbo postopek ugovora dokončno zaključi.

3. V zvezi z blagovnimi znamkami, registriranimi v skladu z mednarodnimi sporazumi, ki veljajo v državah članicah, se pet let iz odstavka 1 šteje od datuma, ko se blagovne znamke ne da več ovreči ali ji nasprotovati. Kadar je bil ugovor vložen in ne umaknjen, se rok šteje od datuma, ko se z odločbo postopek ugovora dokončno zaključi.

↓ 2008/95/ES

4. Uporaba v smislu ~~prvega pod~~odstavka 1 pomeni tudi naslednje:

↓ 2008/95/ES
⇨ novo

(a) uporaba blagovne znamke v obliki, ki se glede na obliko, v kateri je bila registrirana, razlikuje v elementih, ki ne spreminjajo razlikovalnega značaja blagovne znamke ⇨ , ne glede na to, ali je bila blagovna znamka v uporabljeni obliki registrirana tudi v imenu imetnika ali ne ⇦ ;

(b) namestitev blagovne znamke na blago ali njegovo embalažo z blagovno znamko v državi članici izključno za potrebe izvoza.

~~2~~5. Uporaba blagovne znamke s privolitvijo imetnika ~~ali katerekoli osebe, ki je pooblaščena za uporabo kolektivne blagovne znamke ali garancijske ali certifikacijske znamke,~~ se šteje kot uporaba s strani imetnika.

~~3. Glede blagovnih znamk, registriranih pred datumom začetka veljavnosti predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo 89/104/EGS v zadevni državi članici:~~

~~— če je predpis, veljaven pred tem datumom, sankcioniral neuporabo blagovne znamke v neprekinjenem obdobju, se šteje, da je zadevno obdobje petih let iz prvega pododstavka odstavka 1 začelo teči hkrati s katerimkoli obdobjem neuporabe, ki na ta datum že teče;~~

~~— če pred tem datumom ni veljal noben predpis o uporabi, se šteje, da obdobja petih let iz prvega pododstavka odstavka 1 tečejo najmanj od tega datuma.~~

⇩ novo

Člen 17

Neuporaba kot način obrambe v postopku za ugotavljanje kršitve

Imetnik blagovne znamke ima pravico prepovedati uporabo znaka, vendar samo v takšnem obsegu, da njegove pravice v postopku za ugotavljanje kršitev ne morejo biti razveljavljene v skladu s členom 19.

Člen 18

Pravica imetnika poznejše blagovne znamke do posredovanja kot način obrambe v postopku za ugotavljanje kršitve

1. V postopku za ugotavljanje kršitve imetnik blagovne znamke nima pravice, da prepove pozneje registrirane blagovne znamke, kadar se navedena poznejša blagovna znamka ne razglasi za neveljavno v skladu s členom 8, členom 9(1) in (2) in členom 48(3).

2. V postopku za ugotavljanje kršitve imetnik blagovne znamke nima pravice, da prepove uporabo pozneje registrirane evropske blagovne znamke, kadar se navedena poznejša blagovna znamka ne razglasi za neveljavno v skladu s členom 53(3) in (4), členom 54(1) in (2) ali členom 57(2) Uredbe (ES) št. 207/2009.

3. Kadar imetnik blagovne znamke nima pravice, da prepove uporabo pozneje registrirane blagovne znamke v skladu z odstavkom 1 ali 2, imetnik navedene pozneje registrirane blagovne znamke nima pravice, da v postopku za ugotavljanje kršitve prepreči uporabo prejšnje blagovne znamke, ne glede na to, da se navedena pravica morda ne more več uveljavljati zoper poznejšo blagovno znamko.

🡻 2008/95/ES

~~*Člen 11*~~

~~**Sankcije za neuporabo blagovne znamke v pravnih ali upravnih postopkih**~~

~~1. Blagovna znamka se ne sme razglasiti za neveljavno na podlagi dejstva, da obstaja prejšnja blagovna znamka v koliziji z njo, če slednja ne izpolnjuje zahtev za uporabo iz člena 10(1) in (2) ali člena 10(3), kakor je ustrezno.~~

~~2. Katerakoli država članica lahko določi, da se registracije blagovne znamke ne sme zavrniti na podlagi dejstva, da obstaja prejšnja blagovna znamka v koliziji z njo, če slednja ne izpolnjuje zahtev za uporabo iz člena 10(1) in (2) ali člena 10(3), kakor je ustrezno.~~

~~3. Brez poseganja v uporabo člena 12, če pride do nasprotne zahteve za razveljavitev, vsaka država članica lahko določi, da se blagovne znamke ne more uspešno uveljavljati v postopku zaradi kršitve pravic, če se na podlagi ugovora ugotovi, da bi se blagovna znamka lahko razveljavila na podlagi člena 12(1).~~

~~4. Če se je prejšnja blagovna znamka uporabljala le za del blaga ali storitev, za katere je registrirana, se za namene uporabe odstavkov 1, 2 in 3 šteje, da je registrirana le za ta del blaga ali storitev.~~

↓ 2008/95/ES (prilagojeno)

ODDELEK 4

⌦ RAZVELJAVITEV PRAVIC BLAGOVNE ZNAMKE ⌫

Člen ~~12~~19

⌦ Odsotnost dejanske uporabe ⌫ kot ~~R~~razlogai za razveljavitev

---

↓ 2008/95/ES

1. Blagovna znamka se lahko razveljavi, če se v neprekinjenem obdobju petih let ni resno uporabljala v državah članicah v zvezi z blagom ali storitvami, za katere je registrirana, in za neuporabo ne obstajajo upravičeni razlogi.

↓ 2008/95/ES (prilagojeno)

2. ~~Vendar~~ ~~n~~Nihče ne more zahtevati, naj se imetnikove pravice na blagovni znamki razveljavijo, če je v intervalu med iztekom petletnega obdobja in vložitvijo zahteve za razveljavitev prišlo do začetka ali ponovnega začetka resne uporabe blagovne znamke.

↓ 2008/95/ES

3. Začetek ali ponovni začetek uporabe v treh mesecih pred vložitvijo zahteve za razveljavitev, in najprej ob izteku neprekinjenega obdobja petih let neuporabe, pa se ne upošteva, če do priprav na začetek ali ponovni začetek pride šele potem, ko imetnik ugotovi, da lahko pride do vložitve zahteve za razveljavitev.

↓ 2008/95/ES (prilagojeno)

Člen 20

⌦ Razvoj v skupno ime ali zavajajoča oznaka kot razlog za razveljavitev ⌫

~~2. Brez poseganja v odstavek 1 se~~ ~~b~~Blagovna znamka ⌦ se ⌫ razveljavi, če po datumu registracije:

↓ 2008/95/ES

(a) zaradi dejanj ali opustitve imetnika v gospodarskem prometu postane obča oznaka za proizvod ali storitev, za katero je registrirana;

(b) zaradi uporabe s strani imetnika blagovne znamke ali z njegovim soglasjem glede blaga ali storitev, za katere je registrirana, lahko zavaja javnost, zlasti glede narave, kakovosti ali geografskega ~~izvora~~porekla tega blaga ali storitev.

Člen ~~13~~21

↓ 2008/95/ES (prilagojeno)

~~Razlogi za zavrnitev ali~~ ~~r~~Razveljavitev ~~ali neveljavnost~~ v zvezi z nekaterim blagom ali storitvami

Če razlogi za ~~zavrnitev ali~~ razveljavitev ~~ali neveljavnost~~ blagovne znamke obstajajo le za nekatero blago ali storitve, za katere je bila ta blagovna znamka ~~zahtevana ali~~ registrirana, ~~zavrnitev registracije ali~~ razveljavitev ~~ali neveljavnost~~ obsega le tisto blago ali storitve.

⇩ novo

ODDELEK 5

BLAGOVNE ZNAMKE KOT PREDMET PREMOŽENJA

Člen 22

Prenos registriranih blagovnih znamk

1. Blagovna znamka se lahko prenese ločeno od vsakega prenosa podjetja, in sicer za nekatero blago ali storitve oziroma vse blago ali storitve, za katere je registrirana.

2. Prenos celotnega podjetja vključuje prenos blagovne znamke, razen če obstaja nasproten sporazum ali če to izhaja iz okoliščin, ki jasno kažejo drugače. Ta določba se uporablja za pogodbeno obveznost prenosa podjetja.

3. Brez vpliva na odstavek 2 se pisno sestavi prenos blagovne znamke, za kar je potreben podpis pogodbenih strank, razen če je prenos posledica sodbe, sicer je neveljaven.

4. Na zahtevo ene od pogodbenih strank se prenos vpiše v register in objavi.

5. Dokler se prenos ne vnese v register, se pravni naslednik ne sme sklicevati na pravice, ki izhajajo iz registracije blagovnih znamk, za uporabo proti tretji strani.

6. Kadar je treba upoštevati časovne roke urada, lahko pravni naslednik uradu poda ustrezne izjave, potem ko urad prejme zahtevo za registracijo prenosa.

Člen 23

Stvarnopravne pravice

1. Za blagovno znamko se lahko neodvisno od podjetja položi varščina ali pa zanjo veljajo stvarnopravne pravice.

2. Na zahtevo ene od pogodbenih strank se pravice iz odstavka 1 vpišejo v register in objavijo.

Člen 24

Izvršba

1. Blagovna znamka je lahko predmet izvršbe.

2. Na zahtevo ene od pogodbenih strank se izvršba vpiše v register in objavi.

Člen 25

Postopek zaradi insolventnosti

Kadar je blagovna znamka vključena v postopek zaradi insolventnosti, se to na zahtevo pristojnega organa vpiše v register in objavi.

↓ 2008/95/ES

Člen ~~8~~26

Licence

1. Blagovna znamka je lahko predmet licence za nekatere ali vse vrste blaga ali storitev, za katere je registrirana in za celotno ali del ozemlja zadevne države članice. Licenca je lahko izključna ali neizključna.

2. Imetnik blagovne znamke lahko uveljavi pravice iz blagovne znamke proti pridobitelju licence, ki ravna v nasprotju s katerokoli določbo v licenčni pogodbi v zvezi:

(a) z njenim trajanjem;

(b) z obliko, zajeto v registraciji, v kateri se lahko uporablja blagovna znamka;

(c) z obsegom blaga ali storitev, za katere je podeljena licenca;

(d) z ozemljem, na katerem se blagovna znamka lahko uporabi, ali

(e) s kakovostjo proizvedenega blaga oziroma opravljenih storitev, ki jih opravlja pridobitelj licence.

⇩ novo

3. Brez poseganja v določbe licenčne pogodbe lahko pridobitelj licence začne postopek za kršitev blagovne znamke le, če se njen imetnik s tem strinja. Vendar lahko imetnik izključne licence začne tak postopek, če imetnik blagovne znamke po formalnem obvestilu sam ne začne postopka za ugotavljanje kršitev v ustreznem obdobju.

4. Pridobitelj licence ima pravico poseči v postopek za ugotavljanje kršitev, ki ga sproži imetnik blagovne znamke, da pridobi nadomestilo za škodo, ki jo je utrpel.

5. Na zahtevo ene od pogodbenih strank se podelitev ali prenos licence v zvezi z blagovno znamko vpiše v register in objavi.

Člen 27

Uporaba blagovne znamke kot predmeta premoženja

Členi od 22 do 26 se uporabljajo za prijave blagovnih znamk.

ODDELEK 6

GARANCIJSKE ZNAMKE, CERTIFIKACIJSKE ZNAMKE IN KOLEKTIVNE ZNAMKE

Člen 28

Opredelitev pojmov

Za namene tega oddelka se uporablja naslednja opredelitev pojmov:

(1) „garancijska ali certifikacijska znamka“ pomeni blagovno znamko, ki je opisana kot taka ob vložitvi prijave in je namenjena za razlikovanje blaga ali storitev, ki jih je certificiral imetnik blagovne znamke v zvezi z geografskim poreklom, materialom, načinom proizvodnje blaga ali opravljanja storitev, kakovosti, zanesljivosti ali drugih lastnosti blaga ali storitev, ki niso certificirane.

(2) „kolektivna znamka“ pomeni blagovno znamko, ki je opisana kot taka ob vložitvi prijave in je namenjena za razlikovanje blaga ali storitev članov združenja, ki je imetnik znamke, od blaga in storitev drugih podjetij.

↓ 2008/95/ES (prilagojeno)

Člen ~~15~~29

~~Posebne določbe o kolektivnih znamkah,~~ ~~g~~Garancijsk~~c~~ih znamk~~c~~ah in certifikacijsk~~c~~ih znamk~~c~~ah

⌦ 1. Države članice lahko zagotovijo registracijo garancijskih ali certifikacijskih znamk ⌫ .

~~1~~2. ~~Brez poseganja v člen 4 lahko~~ ~~d~~Države članice~~, katerih zakoni predvidevajo registracijo kolektivnih znamk ali garancijskih ali certifikacijskih znamk,~~ ⌦ lahko ⌫ predvidijo, da se ~~takšne~~ ⌦ garancijske ali certifikacijske ⌫ znamke ne registrirajo oziroma se razveljavijo ali razglasijo za neveljavne ob ~~dodatnih~~ razlogih ⌦ razen ⌫ ~~poleg~~ tistih iz člena 3 ⌦ , 19 ⌫ in ~~12~~20, če tako zahteva funkcija teh znamk.

~~2~~3. ~~Z odstopanjem od člena 3(1)(c) lahko države članice določijo, da lahko~~ ⌦ Garancijska ali certifikacijska znamka, sestavljena iz ⌫ znak~~i~~ov ali oznak~~e~~, ki se v gospodarskem prometu lahko uporabljajo za označevanje geografskega porekla ~~izvora~~ blaga ali storitev, ~~sestavljajo kolektivne, garancijske ali certifikacijske znamke. Takšna znamka~~ imetniku ne daje pravice, da bi tretji osebi v gospodarskem prometu prepovedal uporabo takšnih znakov ali oznak, ob pogoju, da jih uporablja v skladu z dobrimi poslovnimi običaji~~.~~. ~~t~~Takšna pravica se zlasti ne sme uveljavljati proti tretji osebi, ki je upravičena do uporabe geografskega imena.

Člen 30

⌦ Kolektivne znamke ⌫

⇩ novo

1. Države članice zagotovijo registracijo kolektivnih znamk.

2. Združenja izdelovalcev, proizvajalcev, dobaviteljev storitev ali trgovcev, ki imajo po zakonodaji, ki ureja njihovo delovanje, pravno sposobnost, da v lastnem imenu nosijo pravice in obveznosti vseh vrst, sklepajo pogodbe ali izvajajo druga pravna dejanja, ter sposobnost, da tožijo in so tožene, pa tudi pravne osebe, za katere velja javno pravo, lahko vložijo prijavo kolektivne znamke.

3. Z odstopanjem od člena 4(1)(c) lahko znaki ali oznake, ki se v gospodarskem prometu lahko uporabljajo za označevanje geografskega porekla blaga ali storitev, sestavljajo kolektivne znamke.

🡻 2008/95/ES (prilagojeno)

⌦ Kolektivna znamka imetniku ne daje pravice, da bi tretji osebi v gospodarskem prometu prepovedal uporabo takšnih znakov ali oznak, ob pogoju, da jih uporablja v skladu z dobrimi poslovnimi običaji. Takšna pravica se zlasti ne sme uveljavljati proti tretji osebi, ki je upravičena do uporabe geografskega imena. ⌫

⇩ novo

Člen 31

Pravilnik o uporabi kolektivnih znamk

1. Prijavitelj kolektivne znamke lahko predloži pravilnik o njeni uporabi.

2. Pravilnik o uporabi določa osebe, pooblaščene za uporabo znamke, pogoje za pridobitev članstva v združenju in pogoje za uporabo znamke, vključno s sankcijami. Pravilnik o uporabi znamke iz člena 30(3) vsaki osebi, katere blago ali storitve izvirajo iz zadevnega geografskega območja, omogoča, da postane član združenja, ki je imetnik znamke.

Člen 32

Zavrnitev prijave

1. Poleg razlogov za zavrnitev prijave blagovne znamke iz členov 4 in 5 se prijava za kolektivno znamko zavrne, če določbe členov 28(2), 30 ali 31 niso izpolnjene ali če je pravilnik o uporabi v nasprotju z javnim redom ali sprejetimi moralnimi načeli.

2. Prijava kolektivne blagovne znamke se zavrne tudi, če ta lahko zavaja javnost glede značaja ali pomena znamke, zlasti če je verjetno, da jo bodo razumeli kot nekaj drugega kot kolektivno znamko.

3. Prijava se ne zavrne, če prijavitelj s spremembo pravilnika o uporabi izpolni zahteve iz odstavkov 1 in 2.

Člen 33

Uporaba kolektivnih znamk

Zahteve iz člena 16 se izpolnijo, kadar katera koli oseba, pooblaščena za uporabo kolektivne znamke, to dejansko uporablja v skladu s členom 16.

Člen 34

Sprememba pravilnika o uporabi kolektivnih znamk

1. Imetnik kolektivne znamke uradu predloži vse spremembe pravilnika o uporabi.

2. Sprememba se vpiše v register, razen če spremenjeni pravilnik ne izpolnjuje zahtev iz člena 31 ali vsebuje enega od razlogov za zavrnitev iz člena 32.

3. Člen 42(2) se uporablja za spremenjeni pravilnik o uporabi.

4. Za namene te direktive začnejo spremembe pravilnika o uporabi veljati od datuma začetka vnosa te spremembe v register.

Člen 35

Osebe, upravičene do vložitve tožbe zaradi kršitve pravic

1. Člen 26(3) in (4) velja za vsako osebo, ki je pooblaščena za uporabo kolektivne znamke.

2. Imetnik blagovne znamke ima pravico, da v imenu oseb, ki so pooblaščene za uporabo znamke, zahteva nadomestilo, kadar so navedene osebe utrpele škodo zaradi nedovoljene uporabe znamke.

Člen 36

Dodatni razlogi za razveljavitev

Poleg razlogov za razveljavitev iz členov 19 in 20 se pravice imetnika kolektivne znamke razveljavijo s pritožbo uradu ali na podlagi nasprotne tožbe v postopku zaradi kršitev pravic, če:

(a) imetnik ne izvede razumnih ukrepov, da bi preprečil uporabo znamke na način, ki ni združljiv s pogoji uporabe iz pravilnika o uporabi, spremembe katerega so bile po potrebi vpisane v register;

(b) je zaradi načina, na katerega so pooblaščene osebe uporabljale znamko, ta lahko povzročila zavajanje javnosti, kot je to navedeno v členu 32(2);

(c) je bila sprememba pravilnika o uporabi znamke navedena v registru v nasprotju s členom 34(2), razen če imetnik znamke z nadaljnjo spremembo pravilnika o uporabi ne izpolni zahtev iz navedenega člena.

Člen 37

Dodatni razlogi za razglasitev neveljavnosti

Poleg razlogov za razglasitev neveljavnosti iz členov 4 in 5 se kolektivna znamka, ki je registrirana v nasprotju z določbami iz člena 32, razglasi za neveljavno, razen če imetnik znamke s spremembo pravilnika o uporabi ne izpolni zahtev iz člena 32.

Poglavje 3

Postopki

ODDELEK 1

PRIJAVA IN REGISTRACIJA

Člen 38

Pogoji, ki jih morajo izpolniti prijavitelji

1. Prijava za registracijo blagovne znamke vsebuje:

(a) zahtevek za registracijo;

(b) informacije o identiteti prijavitelja;

(c) seznam blaga ali storitev, za katere se zahteva registracija;

(d) prikaz blagovne znamke.

2. Za prijavo blagovne znamke se plača prijavna pristojbina in po potrebi ena ali več pristojbin na vsak razred blaga.

Člen 39

Datum vložitve prijave

1. Datum vložitve prijave blagovne znamke je datum, na katerega prijavitelj vloži dokumente, ki vsebujejo informacije iz člena 38.

2. Države članice lahko poleg tega zagotovijo, da se za validacijo datuma vložitve prijave plača osnovna prijavna ali registracijska pristojbina.

Člen 40

Opredelitev blaga in storitev ter njihova uvrstitev

1. Blago in storitve, za katere se vloži prijava za registracijo, se uvrstijo v skladu s sistemom klasifikacije, uvedenim z Nicejskim aranžmajem o mednarodni klasifikaciji proizvodov in storitev zaradi registracije znamk z dne 15. junija 1957 (v nadaljnjem besedilu: Nicejska klasifikacija).

2. Blago in storitve, za katere se zahteva zaščita, prijavitelj dovolj jasno in natančno opredeli, s čimer pristojnim organom in gospodarskim subjektom omogoči, da lahko samo na tej podlagi določijo obseg zahtevane zaščite. Seznam blaga in storitev omogoča, da se vsaka enota blaga ali vrsta storitve uvrsti v samo en razred Nicejske klasifikacije.

3. Za namene odstavka 2 se lahko uporabljajo splošne oznake, vključene v naslove razredov Nicejske klasifikacije, ali drugi splošni izrazi, če so v skladu z zahtevanimi standardi jasnosti in natančnosti.

4. Urad zavrne prijavo zaradi nejasnih ali nenatančnih izrazov, če prijavitelj teh izrazov ne zamenja z ustreznejšo ubeseditvijo v roku, ki ga za ta namen določi urad. Zaradi jasnosti in pravne varnosti uradi, ki med seboj sodelujejo, sestavijo seznam, ki navaja njihove upravne prakse glede uvrščanja blaga in storitev.

5. Šteje se, da uporaba splošnih izrazov, vključno s splošnimi označbami v naslovih razredov Nicejske klasifikacije, vključuje vse blago in storitve, ki so jasno zajete z dobesednim pomenom označbe ali izraza. Prav tako se šteje, da uporaba takih izrazov ali označb ne zajema zahtevka za blago ali storitve, ki se jih ne da tako razumeti.

6. Kadar prijavitelj zahteva registracijo za več kot en razred, se blago in storitve razvrstijo glede na razrede Nicejske klasifikacije, pri čemer pred vsako skupino stoji številka razreda, kateri ta skupina blaga ali storitev pripada, različne skupine pa so navedene v vrstnem redu razredov.

7. Klasifikacija blaga in storitev se uporablja izključno v upravne namene. Šteje se, da si blago in storitve niso podobni na podlagi uvrstitve v isti razred po Nicejski klasifikaciji in obratno, da si blago in storitve niso različni na podlagi uvrstitve v različne razrede po Nicejski klasifikaciji.

Člen 41

Preverjanje pogojev po uradni dolžnosti

Uradi omejijo preverjanje pogojev po uradni dolžnosti glede na to, ali je prijava blagovne znamke upravičena do registracije brez absolutnih razlogov za zavrnitev iz člena 4.

Člen 42

Stališča tretjih oseb

1. Pred registracijo blagovne znamke lahko vsaka fizična ali pravna oseba ter vsaka skupina ali organ, ki predstavlja izdelovalce, proizvajalce, dobavitelje storitev, trgovce ali potrošnike, uradu predloži pisna stališča, v katerih razloži, na podlagi katerih razlogov iz člena 4 se blagovna znamke ne registrira po uradni dolžnosti. Te osebe ali skupne niso stranke v postopku pred uradom.

2. Poleg razlogov iz odstavka 1 lahko vsaka fizična ali pravna oseba ter vsaka skupina ali organ, ki predstavlja izdelovalce, proizvajalce, dobavitelje storitev, trgovce ali potrošnike, uradu predloži pisna stališča, ki temeljijo na posebnih razlogih, zaradi katerih bi bilo treba prijavo kolektivne znamke zavrniti v skladu s členom 32(1) in (2).

Člen 43

Razdelitev prijav in registracij

Prijavitelj ali imetnik lahko prijavo blagovne znamke ali njeno registracijo razdeli na več prijav ali registracij, pri čemer uradu v zvezi s tem predloži izjavo.

Člen 44

Pristojbine

Registracija ali podaljšanje blagovne znamke je predmet dodatne pristojbine za vsak razred blaga in storitev, razen za prvi razred.

ODDELEK 2

POSTOPKI UGOVORA, RAZVELJAVITVE IN RAZGLASITVE NEVELJAVNSOTI

Člen 45

Postopek ugovora

1. Države članice pred svojimi uradi zagotovijo učinkovit in hiter upravni postopek ugovora v zvezi z registracijo prijave blagovne znamke na podlagi razlogov iz člena 5.

2. Upravni postopek iz odstavka 1 zagotovi, da zahtevek za ugovor lahko vloži vsaj imetnik prejšnje pravice iz člena 5(2) in (3).

3. Stran, ki je vložila ugovor, in prijavitelj morata pred začetkom postopka ugovora imeti na voljo vsaj dva meseca, ko se lahko pogodita o morebitni mirni poravnavi spora.

Člen 46

Neuporaba kot način obrambe v postopkih ugovora

1. V okviru upravnega postopka ugovora imetnik prejšnje blagovne znamke, ki je vložil zahtevek za ugovor, na zahtevo prijavitelja predloži dokaz, da se je prejšnja blagovna znamka v skladu s členom 16 dejansko začela uporabljati v petletnem obdobju pred datumom vložitve ugovora ali prednostnim datumom poznejše blagovne znamke, ali da so obstajali upravičeni razlogi za neuporabo, če se je na datum vložitve ugovora ali prednostnega datuma poznejše blagovne znamke petletno obdobje, v katerem se je dejansko začela uporabljati prejšnja blagovna znamka v skladu s členom 16, izteklo. Če takega dokaza ni, se ugovor zavrne.

2. Če se je prejšnja blagovna znamka uporabljala le za del blaga ali storitev, za katere je registrirana, se za namene preverjanja iz odstavka 1 šteje, da je registrirana le za ta del blaga ali storitev.

3. Odstavka 1 in 2 se uporabljata, kadar je prejšnja blagovna znamka evropska blagovna znamka. V takem primeru je treba dejansko uporabo evropske blagovne znamke določiti v skladu s členom 15 Uredbe (ES) št. 207/2009.

Člen 47

Postopek za razveljavitev ali razglasitev neveljavnosti

1. Države članice pred svojimi uradi zagotovijo upravni postopek za razveljavitev ali razglasitev neveljavnosti blagovne znamke.

2. Upravni postopek za razveljavitev zagotovi, da se blagovna znamka razveljavi na podlagi razlogov iz členov 19 in 20.

3. Upravni postopek za razglasitev neveljavnosti zagotovi, da se blagovna znamka razglasi za neveljavno na podlagi vsaj naslednjih razlogov:

(a) blagovna znamka ne bi smela biti registrirana, ker ni v skladu z zahtevami iz člena 4;

(b) blagovna znamka ne bi smela biti registrirana, ker obstaja prejšnja pravica v smislu člena 5(2) in (3).

4. Upravni postopek zagotovi, da prijavo za razveljavitev ali razglasitev neveljavnosti lahko vložijo vsaj naslednje osebe:

(a) v primeru odstavka 2 in odstavka 3(a) vsaka fizična ali pravna oseba ter vsaka skupina ali organ, ki je ustanovljen za predstavljanje interesov izdelovalcev, proizvajalcev, dobaviteljev storitev, trgovcev ali potrošnikov, ki imajo sposobnost, da v lastnem imenu tožijo in da so tožene v skladu z zakonodajo, ki to ureja;

(b) v primeru odstavka 3(b) imetnik prejšnje pravice iz člena 5(2) in (3).

Člen 48

Neuporaba kot način obrambe v postopku za razglasitev neveljavnosti

1. Če imetnik poznejše blagovne znamke v upravnem postopku za razglasitev neveljavnosti na podlagi registrirane blagovne znamke s predhodnim datumom vložitve ugovora ali prednostnim datumom, zahteva dokaze, imetnik blagovne znamke zagotovi dokaze, da se je v petletnem obdobju pred datumom zahtevka za razglasitev neveljavnosti prejšnja blagovna znamka dejansko uporabljala v skladu s členom 16 v povezavi z blagom ali storitvami, za katere je registrirana in ki jih navaja kot dokaze v svojem zahtevku, ali da so obstajali upravičeni razlogi za neuporabo, če se je petletno obdobje, v katerem bi se morala prejšnja blagovna znamka začeti uporabljati, izteklo na datum vložitve zahtevka za razglasitev neveljavnosti.

2. Imetnik prejšnje blagovne znamke poleg dokaza iz odstavka 1 predloži dokaze, da se je blagovna znamka dejansko začela uporabljati v petletnem obdobju pred datumom vložitve ali prednostnim datumom, ali da so obstajali upravičeni razlogi za neuporabo, če se je na datum vložitve ali prednostnega datuma petletno obdobje, v katerem se je dejansko začela uporabljati prejšnja blagovna znamka, kakor je določeno v členu 16, izteklo.

3. Če dokazov iz odstavkov 1 in 2 ni, se na podlagi prejšnje blagovne znamke zahtevek za razglasitev neveljavnosti zavrne.

4. Če se je prejšnja blagovna znamka uporabljala v skladu s členom 16 le za del blaga ali storitev, za katere je registrirana, se za namene preverjanja zahtevka za razglasitev neveljavnosti šteje, da je registrirana le za ta del blaga ali storitev.

5. Odstavki od 1 do 4 se uporabljajo, kadar je prejšnja blagovna znamka evropska blagovna znamka. V takem primeru je treba dejansko uporabo evropske blagovne znamke določiti v skladu s členom 15 Uredbe (ES) št. 207/2009.

Člen 49

Posledice razveljavitve in razglasitve neveljavnosti

1. Če so bile pravice imetnika razveljavljene, se šteje, da registrirana blagovna znamka od datuma zahtevka za razveljavitev ni imela učinkov, navedenih v tej direktivi. V sklepu se na zahtevo katere koli strani lahko določi predhodni datum, na katerega so bili vloženi razlogi za razveljavitev.

2. Če so bile pravice imetnika razglašene za neveljavne, se šteje, da registrirana blagovna znamka že od začetka ni imela učinkov, navedenih v tej direktivi.

ODDELEK 3

TRAJANJE IN PODALJŠANJE REGISTRACIJE

Člen 50

Trajanje registracije

1. Blagovne znamke se registrirajo za obdobje deset let od datuma vložitve prijave.

2. Registracija se lahko v skladu s členom 51 podaljša za nadaljnjih deset let.

Člen 51

Podaljšanje registracije

1. Registracija blagovne znamke se podaljša na zahtevo imetnika blagovne znamke ali katere koli osebe, ki jo je pooblastil, če so bile pristojbine plačane.

2. Urad imetnika blagovne znamke in vse osebe, ki imajo registrsko pravico za blagovno znamko, obvesti o izteku registracije dovolj dolgo pred navedenim iztekom. Če te informacije niso zagotovljene, urad ni odgovoren.

3. Predložitev zahtevka za podaljšanje in plačilo pristojbin za podaljšanje se opravita v roku šestih mesecev, ki se izteče na zadnji dan meseca, v katerem zaščita preneha veljati. V nasprotnem primeru se zahtevek lahko predloži v nadaljnjem šestmesečnem obdobju, ki sledi dnevu iz prvega stavka. Pristojbina za podaljšanje in dodatna pristojbina se plačata v tem nadaljnjem obdobju.

4. Kadar se zahtevek predloži ali so pristojbine plačane le za nekatero blago ali storitve, za katere je blagovna znamka registrirana, se registracija podaljša le za navedeno blago ali storitve.

5. Podaljšanje začne veljati od dneva, ki sledi datumu, na katerega se izteče obstoječa registracija. Podaljšanje se registrira in objavi.

Poglavje 4

Upravno sodelovanje

Člen 52

Sodelovanje na področju registracije in upravljanja blagovnih znamk

Države članice zagotovijo, da uradi sodelujejo med seboj in z Agencijo, da se spodbudi konvergenca praks in orodij ter dosežejo usklajeni rezultati pri preverjanju in registraciji blagovnih znamk.

Člen 53

Sodelovanje na drugih področjih

Države članice zagotovijo, da uradi sodelujejo z Agencijo na vseh svojih področjih delovanja, razen tistih iz člena 52, ki zadevajo zaščito blagovnih znamk v Uniji.

Poglavje 5

Končne določbe

↓

Člen 54

Prenos

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s členi 2 do 6, 8 do 14, 16, 17, 18, 22 do 28 in 30 do 53 do najpozneje 24 mesecev po začetku veljavnosti te direktive. Besedilo teh predpisov takoj sporočijo Komisiji.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Vključijo tudi izjavo, da se v obstoječih zakonih in drugih predpisih sklici na direktive, razveljavljene s to direktivo, razlagajo kot sklici na to direktivo. Način sklicevanja in obliko izjave določijo države članice.

↓ 2008/95/ES (prilagojeno)

~~*Člen 16*~~

~~**Sporočanje**~~

2. Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih predpisov nacionalnega prava, ki jih sprejmejo na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen ~~17~~55

Razveljavitev

Direktiva ~~89/104/EGS~~ ⌦ 2008/95/ES ⌫~~, kakor je bila spremenjena z odločbo, navedeno v Prilogi I, del A~~ je razveljavljena ⌦ z učinkom od [*dneva po datumu iz prvega pododstavka člena 54(1) te direktive*] ⌫, brez poseganja v obveznosti držav članic glede roka za prenos v nacionalno pravo ~~navedene~~ ~~d~~Direktive, ki je določen ⌦ v delu B ⌫ Prilog~~e~~i I~~, del B~~ k Direktivi 2008/95/ES.

↓ 2008/95/ES (prilagojeno)

Sklici na razveljavljeno direktivo se upoštevajo kot sklici na to direktivo in se berejo v skladu s primerjalno tabelo v Prilogi~~II~~.

Člen ~~18~~56

Začetek veljavnosti

↓ 2008/95/ES

Ta direktiva začne veljati ~~na~~ dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

↓

Členi 1, 7, 15, 19, 20, 21 in 54 do 57 se uporabljajo od [*dneva po datumu iz prvega pododstavka člena 54(1) te direktive*].

↓ 2008/95/ES

Člen ~~19~~57

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju,

Za Evropski parlament	*Za Svet*
Predsednik	*Predsednik*

↓ 2008/95/ES (prilagojeno)

~~P,RILOGA I~~

~~DEL A~~

~~Razveljavljena direktiva z njeno spremembo~~	
~~(iz člena 17)~~	
~~Direktiva Sveta 89/104/EGS~~	~~UL L 40, 11.2.1989, str. 1.~~
~~Direktiva Sveta 92/10/EGS~~	~~UL L 6, 11.1.1992, str. 35.~~

~~DEL B~~

~~Roki za prenos v nacionalno pravo~~	
~~(iz člena 17)~~	
~~Direktiva~~	~~Roki za prenos~~
~~89/104/EGS~~	~~31. december 1992~~

↓ 2008/95/ES (prilagojeno)

~~PRILOGA II~~

~~Primerjalna tabela~~	
~~Direktiva Sveta 89/104/EGS~~	~~Ta direktiva~~
~~Člen 1~~	~~Člen 1~~
~~Člen 2~~	~~Člen 2~~
~~Člen 3(1)(a) do (d)~~	~~Člen 3(1)(a) do (d)~~
~~Člen 3(1)(e), uvodno besedilo~~	~~Člen 3(1)(e), uvodno besedilo~~
~~Člen 3(1)(e), prva alinea~~	~~Člen 3(1)(e)(i)~~
~~Člen 3(1)(e), druga alinea~~	~~Člen 3(1)(e)(ii)~~
~~Člen 3(1)(e), tretja alinea~~	~~Člen 3(1)(e)(iii)~~
~~Člen 3(1)(f), (g) in (h)~~	~~Člen 3(1)(f), (g) in (h)~~
~~Člen 3(2), (3) in (4)~~	~~Člen 3(2), (3) in (4)~~
~~Člen 4~~	~~Člen 4~~
~~Člen 5~~	~~Člen 5~~
~~Člen 6~~	~~Člen 6~~
~~Člen 7~~	~~Člen 7~~
~~Člen 8~~	~~Člen 8~~
~~Člen 9~~	~~Člen 9~~
~~Člen 10(1)~~	~~Člen 10(1), prvi pododstavek~~
~~Člen 10(2)~~	~~Člen 10(1), drugi pododstavek~~
~~Člen 10(3)~~	~~Člen 10(2)~~
~~Člen 10(4)~~	~~Člen 10(3)~~
~~Člen 11~~	~~Člen 11~~
~~Člen 12(1), prvi stavek~~	~~Člen 12(1), prvi pododstavek~~
~~Člen 12(1), drugi stavek~~	~~Člen 12(1), drugi pododstavek~~

~~Člen 12(1), tretji stavek~~	~~Člen 12(1), tretji pododstavek~~
~~Člen 12(2)~~	~~Člen 12(2)~~
~~Člen 13~~	~~Člen 13~~
~~Člen 14~~	~~Člen 14~~
~~Člen 15~~	~~Člen 15~~
~~Člen 16(1) in (2)~~	~~—~~
~~Člen 16(3)~~	~~Člen 16~~
~~—~~	~~Člen 17~~
~~—~~	~~Člen 18~~
~~Člen 17~~	~~Člen 19~~
~~—~~	~~Priloga I~~
~~—~~	~~Priloga II~~

↑

PRILOGA

PRIMERJALNA TABELA

Direktiva Sveta 2008/95/EGS	Ta direktiva
Člen 1	Člen 1
---	Člen 2
Člen 2	Člen 3
Člen 3(1)(a) do (h)	Člen 4(1)(a) do (h)
---	Člen 4(1)(i) in (j)
---	Člen 4(2) in (3), prvi stavek
Člen 3(2)(a) do (c)	Člen 4(4)(a) do (c)
Člen 3(2)(d)	Člen 4(3), drugi stavek
Člen 3(3), prvi stavek	Člen 4(5)
Člen 3(3), drugi stavek	Člen 4(6)
Člen 4(1) in (2)	Člen 5(1) in (2)
Člen 4(3) in (4)(a)	Člen 5(3)(a)
---	Člen 5(3)(b)
Člen 4(4)(g)	Člen 5(3)(c)
---	Člen 5(3)(d)
Člen 4(4)(b) in (c)	Člen 5(4)(a) in (b)
Člen 4(4)(d) do (f)	---
Člen 4(5) in (6)	Člen 5(5) in (6)
---	Člen 8
Člen 5(1), prvi uvodni stavek	Člen 10(1)
Člen 5(1), drugi uvodni stavek	Člen 10(2), uvodni stavek

Člen 5(1)(a) in (b)	Člen 10(2)(a) in (b)
Člen 5(2)	Člen 10(2)
Člen 5(3)(a) do (c)	Člen 10(3)(a) do (c)
---	Člen 10(3)(d)
Člen 5(3)(d)	Člen 10(3)(e)
---	Člen 10(3)(f)
---	Člen 10(4) in (5)
Člen 5(4) in (5)	Člen 10(6) in (7)
---	Člen 11
---	Člen 12
---	Člen 13
Člen 6(1)(a) do (c)	Člen 14(1)(a) do (c)
---	Člen 14(2)
Člen 6(2)	Člen 14(3)
Člen 7	Člen 15
Člen 8(1) in (2)	Člen 26(1) in (2)
---	Člen 26(3) do (5)
Člen 9	Člen 9
Člen 10(1), prvi pododstavek	Člen 16(1)
---	Člen 16(2) in (3)
Člen 10(1), drugi pododstavek	Člen 10(4)
Člen 10(2)	Člen 10(5)
Člen 10(3)	---
Člen 11(1)	Člen 48(1) do (3)
Člen 11(2)	Člen 46(1)
Člen 11(3)	Člen 17
Člen 11(4)	Člen 17, člen 46(2) in člen 48(4)

---	Člen 18
Člen 12(1), prvi pododstavek	Člen 19(1)
Člen 12(1), drugi pododstavek	Člen 19(2)
Člen 12(1), tretji pododstavek	Člen 19(3)
Člen 12(2)	Člen 20
Člen 13	Člen 7 in člen 21
Člen 14	Člen 6
---	Členi 22 do 25
---	Člen 27
---	Člen 28
Člen 15(1)	Člen 29(1) in (2)
Člen 15(2)	Člen 29(3)
---	Členi 30 do 54(1)
Člen 16	Člen 54(2)
Člen 17	Člen 55
Člen 18	Člen 56
Člen 19	Člen 57